

[1st March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I am obliged to the hon. Deputy Leader of the Opposition for accepting my advice.”

MR. SPEAKER :—“ We shall take up the next item on the Agenda.”

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET—cont.

* SRI S. R. ARUMUGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஆவடியில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி கூடியது. சோஷலிசப் பாணியில் சமுதாயத்தை உருவாக்குவது என்ற கொள்கையை காங்கிரஸ் கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்று திட சங்கற்பம் செய்தது. சென்னை ராஜ்யம் தேசிய வளர்ச்சியிலும் தேசிய போராட்டத்திலும் மிக முன்னணியில் நிற்பது சரித்திரம் கண்ட உண்மை. ஆவடி காங்கிரஸ் தீர்மானத்தை அனுசரித்து நம்முடைய சர்க்கார் 1955-56-ம் வருஷத்திய பட்ஜெட்டை சோஷலிசப் பாணியில் சமுதாயத்தை அமைப்பது என்ற ரீதியில் தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது மிகையாகாது. காங்கிரஸ் சோஷலிசப் பாணியில் சமுதாயத்தை அமைக்க முற்படுகிறது என்று சொல்லும்போது இதர அரசியல் கட்சிகள் என்ன சொல்லுகின்றார்கள்? ‘காங்கிரசுக்கு சோஷலிசத் தன்மையில் சமுதாயத்தை அமைப்பதற்குத் தகுதி இல்லை; காரணம் என்னவெனில் காங்கிரசில் ஐயின்தார்களும், பணக்காரர்களும் இருக்கிறார்கள்’ என்று ஒருசிலர் கூறுகிறார்கள்.”

“ஆனால் நம்முடைய சட்டசபையில் சட்டங்களை இயற்றியிருக்கிறோம். இருதூற்று ஐம்பது ரூபாய்க்குமேல் சர்க்காருக்குத் கந்தாயம் கட்டுபவர்களிடம் நிலவரி சர்சார்ஜ் என்ற முறையில் அதிகமாக வரி வசூல் செய்யவேண்டுமென்று ஒரு சட்டத்தை இயற்றியிருக்கிறோம். பொதுஜனங்களிடமிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி அந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்மூலமாக லாபம் அடையக்கூடிய வர்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி போட்டிருக்கிறோம்.”

“இங்கிலாந்து தேசத்திய ஆட்சிமுறையை ஒரு சோஷலிச சர்க்கார் என்று சொல்கிறோம். இங்கிலாந்து தேசத்தில் ஒருவனிடம் இரண்டு பசுமாடுகள் இருந்தால் அத்துடன் ஒரு காளை மாட்டையும் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு, அதன் மூலமாக கால்நடைச் செல்வத்தை அபிவிருத்தி செய்து கொள்வார்கள்.”

“அமெரிக்காவில் இரண்டு பசுமாடுகளையும் கொழுக்க வைத்து, அதிகமான பால் உற்பத்தி செய்து, ஒரு மாட்டிலிருந்து கிடைக்கும் பால் மாதிரி வைத்துக்கொண்டு மற்றொரு மாட்டின் பால் சமுத்திரத்தில் கொட்டிவிடுவார்கள். உலகத்திலுள்ள மற்ற நாடுகளில் விலைவாசிகள் இறங்காமல் ஒரே நிலையில் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக அமெரிக்கர்கள் அவ்விதம் செய்கிறார்கள்.”

“ரஷ்யாவில் இரண்டு மாடுகளையும் சர்க்காருக்கே சொந்தமாக எடுத்துக் கொண்டு அந்தப் பாலையும் சர்க்காரே கறந்து, மாட்டுச் சொந்தக்காரருக்குக் கொஞ்சம் கொடுத்து வியாபாரம் செய்வது ரஷ்யாவின் தத்துவம்.”

“இங்கிலாந்தில் சோஷலிச சர்க்கார் நடக்கிறதென்று ஏன் சொல்லவேண்டும்? அங்கு இருக்கக்கூடியதை வைத்துக்கொண்டு அதிகமாக உற்பத்தி செய்து, அதை எல்லோருக்கும் பயன்படக்கூடியமுறையில் விநியோகிப்பதால் அதை சோஷலிஸ்ட் சர்க்கார் என்று நாம் சொல்கிறோம். அதேமாதிரியே நம்முடைய சர்க்காரும் சோஷலிசப் பாதையில் இந்த ராஜ்யத்தை கொண்டுசெலுத்தி வருகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.”

“மலைத் தோட்டங்கள் மீது விவசாய வருமானவரியைப்பற்றி எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் பேசும்போது சொன்னார்: மலைத் தோட்டங்களில் 25 லட்ச ரூபாய் மூலதனம் போட்ட முதலாளிகள் இப்பொழுது 50 லட்சத் திற்குமேல் மூலதனத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; நம்முடைய

1st March 1955]

[Sri S. R. Arumugam]

நாட்டின் வளத்தை உபயோகப்படுத்தியும், நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஏழைகளுடைய உழைப்பை உபயோகப்படுத்தியும் அந்நிய முதலாளிகள் தங்களுடைய மூலதனத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; அம்மாதிரி செய்ததோடல்லாமல் அந்தப்பணமானது வெளிநாடுகளுக்குப் போகிறது என்று சொன்னார்கள். அதிகப்படியான லாபம் சம்பாதித்துக்கொண்டு இருக்கும் டீ, காப்பித் தோட்ட முதலாளிகள் பேரிலும் நாம் அதிகமான வரி போட்டிருக்கிறோம். அதிகமான வரி போட்டுசர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறதென்று நாம் பார்க்கவேண்டும்.

“நம்முடைய நாடு விவசாய நாடு. நிறைய கிராமங்களைக்கொண்ட நாடு. விவசாயம் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு நீர்ப்பாசனத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாவிட்டால் விவசாயம் செய்யமுடியாது. இதை அனுசரித்து சுமார் 153 லட்ச ரூபாய் செலவில் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர நிலத்தை சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்றால் பணக்காரர்களிடமிருந்து வரி வசூல்செய்து அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நின்றவேற்றக் கூடிய காரணமாகத்தான் இருக்கிறது.

“பஞ்சப் பிரதேசமாகிய கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலிருந்து நான் வந்திருக்கிறேன். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் தாராபுரம், பல்லடம், உருமலைப் பேட்டை ஆகிய தாலுகாக்கள் மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன. கனம் நிதி அமைச்சரவர்கள் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலே சற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது அங்கு இருக்கக்கூடிய பஞ்ச நிலைமையைப் பார்த்தார். ஆமெலைப் பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய பரமகுளம் திட்டத்தை அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்போவதாகவும் தெரிவித்தார். அந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள தாராபுரம், பல்லடம், உருமலைப்பேட்டை ஆகிய மூன்று தாலுகாக்கள் வளம் பெறும் பரமக்குளத் திட்டத்தைப்பற்றி நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு வார்த்தைகூட சொல்லாமல் இருப்பது உண்மையிலேயே எங்களுக்கெல்லாம் ஏமாற்றத்தை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளாமலிருப்பதற்குக் காரணம் அது திருவாங்கூர்-கொச்சி சர்க்காருடன் சில உறவுகள் செய்துகொண்டுதான் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டியிருக்கிறது. அம்மாதிரியான உறவை ஏற்படுத்திக்கொண்டு பரமக்குடி திட்டத்தை இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொண்டால் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள பஞ்சப் பிரதேசமாகிய உருமலைப்பேட்டை, தாராபுரம், பல்லடம் ஆகிய மூன்று தாலுகாக்கள் வளம்பெறும் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை.

“விவசாயத்திற்கு வேண்டியது மின்சாரவசதி. இதற்காக நம்முடைய சர்க்கார் பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மின்சாரம் கொடுக்கின்றார்களே தவிர அதில் சில தகராறுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. உதாரணமாக, ஏற்கெனவே மின்சாரம் உபயோகித்துவந்த விவசாயிகளிடமிருந்து அதிகப்படியாக இரண்டுமாதப் பணம் வசூல் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி மராமத்து மந்திரியவர்களிடத்தில் கேட்டால், “நாங்கள் அதிகப்படியாகக் கேட்கவில்லை, ஏற்கெனவே “கன்ஸ்யூம்” செய்த சார்ஜ்தான் கேட்கிறோம்” என்று சொல்கிறார். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் அந்தப் பணத்தைக் கொடுப்பதற்குத் தகுதியுள்ள நிலைமையில் இருக்கிறார்களா? இரண்டு மாதப் பணத்தைக் கட்டுவதற்கு அவர்களுக்குத் தகுதி இருக்கின்றதா என்று பார்த்தால் இல்லை. ஆகையால், மின்சார சப்ளை செய்யும் போது அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் சலுகை கொடுத்து இரண்டு மாதப் பணம் வசூல் செய்வதை 6 தவணைகளில் வசூல் பண்ணுவதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு போட்டால் மின்சாரம் சப்ளை செய்ததன் பலனை விவசாயிகள் அனுபவிக்கமுடியும்.

“மின்சார சப்ளை வேண்டுமென்று 1947-ல் மனுச்செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. எழுநூற்று அறுபத்தினுக்கு லட்சம் ரூபாய் மின்சார சப்ளைக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்யும் விஷயத்

[Sri S. R. Arumugam]

[1st March 1955]

தில் யார் யார் எந்த வரிசைக்கிரமத்தில் மனுச்செய்து கொண்டிருக்கிறார்களோ அவரவர்களுடைய கிராமங்களுக்கெல்லாம் மின்சார சப்ளை செய்து கொடுத்துவிட்டு, மற்ற கிராமங்களுக்குப் பின்னால் சப்ளை செய்வது மிகவும் அவசியம். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் நடைபெறும் இடங்களில் உடனடியாக மின்சார சப்ளை செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம். ஏனென்றால், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டமென்பது கிராம மக்களுக்குப் புத்தூண்ரவு அளிக்கக்கூடிய திட்டமாகும். அதன் மூலமாகத்தான் கிராமங்கள் சுயதேவைப் பூர்த்தி அடைய முடியும். ஆகையால் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டப் பிரசேதத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு மின்சார சப்ளை கொடுக்கவேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ ‘ Education should go to the poor ’ என்று ஒரு அறிஞர் சொன்னார். நம்முடைய சர்க்கார் அந்த முறையைக் கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள். சென்ற ஆண்டை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு உபாத்தியாயப் பள்ளிகள் 500 ஜனத்தொகையுள்ள கிராமங்களில் 2,500 பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த வருஷம் 1,500 புதுப் பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறது. அதற்குப்பின்னால் இனிமேல் 500 ஜனத்தொகையுள்ள கிராமங்களில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் இல்லாமல் ஒரு கிராமங்கூட இருக்காது என்பது தெளிவு.

“ குறிப்பாக, தேயிலை, காப்பி ஆகிய மலைத்தோட்டப் பகுதிகளில் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கு பெரும்பாலானவர்கள் ஹரிஜனங்கள். ஹரிஜனங்கள் வேலைக்குச் சென்றுவிடுகிறார்கள். தாய் தகப்பன்மார்கள் வேலைக்குச் சென்றபின் குழந்தைகள் கண்டப்படி திரிந்து குளம் கிணறுகளில் விழுந்து சாகக்கூடிய நிலையும் ஏற்படுகிறது. என்னுடைய அனுபவத்திலிருந்து நான் சொல்கிறேன். அங்குள்ள குழந்தைகளுக்கு கல்வி வசதியே கிடையாது. குழந்தைகளைப் படிக்கவேண்டுமென்றால் தாங்கள் எந்த ஊரிலிருந்து மலைத்தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கு வந்தார்களோ அந்த ஊர்களுக்கே திரும்பவும் குழந்தைகளை அழைத்துக்கொண்டுபோய் அங்கு பணச் செலவு செய்து குழந்தைகளைப் படிக்க வைக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இனிமேல் ஆரம்பிக்க உத்தேசித்திருக்கும் 1,500 பள்ளிக்கூடங்களையும் இம்மாதிரி தேயிலை, காப்பித் தோட்டங்கள் இருக்கும் இடங்களில் திறப்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அங்கெல்லாம் பள்ளிக்கூடங்களை ஆரம்பித்து ஹரிஜன மக்களுக்கு கல்வி வசதி அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ நவ சீனாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு கல்லூரிப் படிப்புக்குமேல் இலவசக் கல்வி அளிக்கின்றார்கள். கல்லூரிப் படிப்புக்குமேல் இலவசக் கல்வி கொடுப்பதினால் லாபம் அடைபவர்கள் ஒரு சிலர்தான் இருக்க முடியும். ஆனால் நம்முடைய சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்றால், மூன்றாம் படிவம் வரையில் எல்லா மாணவர்களுக்கும் இலவசக் கல்வி அளிக்க வசதி செய்திருக்கிறார்கள். இம்முறையின்படி அதிகமாக கிராமவாசிகள் லாபம் அடைவதுடன் அதிகமான குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு மறுபடியும் போய்ப்படித்து முன்னுக்கு வருவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் கல்வி விஷயத்திலும் நம்முடைய சர்க்கார் மிக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை.

“ சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஆகிய இம்மூன்று திட்டங்களினால்தான் கிராமங்கள் புதுவாழ்வை அடைந்திருக்கின்றன; இன்னமும் அடையப்போகின்றது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. சர்க்கார்ப் பட்டணவாசிகளுக்குத் தான் அதிகமான சலுகை கொடுக்கிறார்கள், கிராமப்புறத்து மக்களை சர்க்கார் கவனிப்பதில்லை என்ற ஒரு பெரும் குறை இருந்துவந்தது. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களின் மூலமாக கிராமவாசிகளுடைய குறைகள் நீங்கி கிராமங்கள் சுயதேவை அடைவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்ட

[Sri S. R. Arumugam]

“ அடுத்தபடியாக மாஜி ராணுவத்தினரின் பிரச்சனை ஒரு முக்கிய பிரச்சனையாகும். அவர்களை குடியமர்த்த மத்திய சர்க்காரிலும் மாகாண சர்க்காரிலும் பணம் இருந்தும் சரியான திட்டமிடலாததால் அவர்களை சரியான முறையில் குடியமர்த்த குடியாமல் போய் விட்டது. அவர்களை கூட்டுறவு முறையில் குடியமர்த்தி அவர்களின் சேவையை பயன் படுத்தி னால் நாட்டின் பகுதிகாப்பிற்கு மிகவும் பிரயோஜனமாயிருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த வரவு சிலவு திட்டத்தை ஆதரிக்கின்றேன்.”

* SRI C. H. KANARAN :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, കോടിക്കണക്കിനു ഉറപ്പിക ചെയ്യപ്പെട്ട പലവിധത്തിലുള്ള അശുഖവിപരീതങ്ങളും ഏറ്റെടുത്തു ഈ രാജ്യത്തെ കാക്കിപ്പവും വ്യാവസായികവുമായ ഉല്പാദനം വലിപ്പിച്ചു രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതം സുഖസമ്പന്നമാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഗവണ്മെന്റ് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രാജ്യവാക്കിട്ടുള്ള ഒരു ബഡ്ജറ്റാണ്. ഈ രാജ്യത്തു കാക്കിപ്പവും വ്യാവസായികവുമായ ഉല്പാദനം വലിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ തുറക്കലിലും വാർഷിക ജനാധിപത്യത്തെ അനുവദിച്ചു. എങ്കിലും ചില തുറക്കലിലും ഉല്പാദനം വലിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് വാർഷികമാണ്. ഇതിൽ എല്ലാ രാജ്യസേവകർക്കും സന്തോഷിക്കുന്നു. ഈ ഉല്പാദനവർദ്ധനയോടൊപ്പം

[Sri C. H. Kanaran]

[1st March 1955]

രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതരീതിയ്ക്കു എന്തു മാനദണ്ഡങ്ങളായിട്ടുള്ളതെന്ന് പരിശോധിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണ്. ഉല്പാദനം വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി മോശമാവുകയാണ്. ജീവിതരീതിയ്ക്ക് ഉയരുന്നതിനാവകാശം താണുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ നിലവന്നിട്ടുള്ളതു എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ കർമ്മക്കുരു ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി പുരോഗമിക്കുമ്പോൾ നാട്ടിൽ തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിക്കുക, ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലയിടിയിലുക, കൃഷിക്കാർക്ക് ജീവിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥിതി വന്നുപോകുക—ഇതാണ് നമ്മുടെ അനുഭവത്തിൽ കാണുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസിയുടെ ഉല്പാദനം വർദ്ധിച്ചാൽ, ജലസേചനസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചാൽ, പൊതുവിൽ ഉല്പാദനം വർദ്ധിച്ചാൽ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതരീതിയ്ക്ക് നല്ലതായ പട്ടിണി വർദ്ധിക്കുകയുമാണ് ഫലമെങ്കിൽ ഈ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്ക് സാരമായ, മേലികമായ എന്തോ തകരാറുണ്ടെന്ന് സമ്മതിക്കേണ്ടതാകുമല്ല.

“ഉല്പാദനം വർദ്ധിച്ചിരിക്കാൻ പദ്ധതികളെ ആശ്രയിക്കാതെ സാധനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇനിയുമിനിയും വിദ്യാഭ്യാസ ജാഗ്രൂകത ഉണ്ടാകണം. കൃഷിക്ക് കൂടുതൽ കൂടുതൽ വെള്ളം കിട്ടാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളുണ്ടാകണം. അതിലേയ്ക്കു വേണ്ടിവെല്ലാം ഇനിയും എത്രയേകോടി രൂപകൾ ചെലവാക്കണം. ജനങ്ങളെല്ലാം ആവശ്യപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളാണിതെല്ലാം. പക്ഷെ വെള്ളവും വിദ്യാഭ്യാസിയുടെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ കിട്ടുമ്പോൾ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതം കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഉദാരവുമാകുന്നതിനുള്ളതുകൊണ്ടാണെന്നാണ് നാം പരിശോധിക്കേണ്ടതു്. ബഡ്ജറ്റു പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അതാണ് നാം ചിന്തിക്കേണ്ടതു്.

“ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യമന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട് ഇങ്ങനെ ഒരു വിലയിടിവുണ്ടാകുമെന്ന് ആരും വിചാരിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന്. ഞാൻ ചോദിക്കുന്ന രാജ്യത്തു വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ഉല്പന്നങ്ങൾ വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കാനുള്ള കഴിവു് ഈ നാട്ടിലെ ആളുകൾക്കു എന്തുകൊണ്ടില്ലാത്തതു്. കൈത്തറിത്തുണികൾ ഇവിടെ പണ്ടേ ഉണ്ടു്. അന്നും അവ വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കാനുള്ള കഴിവു ഇവിടെയെ ആളുകൾക്കില്ല. ഭക്ഷണം ഇന്നു അധികമുണ്ടു് എന്നു പറയുന്നു. പക്ഷെ ചിലർമാരുമേ അതു വേണ്ടത്ര വാങ്ങിക്കഴിക്കാനുള്ള ശേഷിയുള്ള ബാക്കി ആളുകൾക്കു വേണ്ടത്ര ഭക്ഷണം വാങ്ങിക്കഴിക്കാൻ തുണയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഭക്ഷണം ബാക്കിയായി വന്നിരിക്കുന്നതു്. ആതാണ് ഈ രാജ്യത്തെ ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വില നിർണ്ണയിക്കുന്നത്? ഉല്പാദനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടാണ് വില കുറയുന്നതെന്ന് പറയുന്നുണ്ടു് എല്ലാ സാധനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും അതു ശരിയല്ല. കരിമ്പിന്റെ ഉല്പാദനം വർദ്ധിച്ചിട്ടില്ല; നേരേ മറിച്ചു കുറയുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. എന്നിട്ടും 1950-നെ അപേക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഇന്നു കരിമ്പിന്റെ വില കൂടുകയല്ല, കുറയുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ഉല്പാദനം കുറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് കരിമ്പിന്റെ വില കൂടിയിട്ടില്ല. കാരണം എന്താണ്? കരിമ്പു ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നവർക്കു വില നിയന്ത്രിക്കുന്നതു്. ശക്തരായ വില കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ പഞ്ചസാരയുടെ വില കുറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു് വില ഉല്പാദനത്തോളമിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നവർ പറയുന്നതു് ശരിയല്ല. ഈ രാജ്യത്തെ ഒരു കൂട്ടം കർമ്മകൃതന്മാരിലാണ് ഈ സാധനങ്ങളുടെ വില നിശ്ചയിക്കുന്നതു്. കോടിക്കണക്കിനു ഉല്പാദനം ഈ രാജ്യത്തെ കൃഷിക്കാർക്കു് വിലയുടെ മേൽ യാതൊരു നിയന്ത്രണവുമില്ല. ഈ രാജ്യത്തു ഉള്ളി ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. ഉള്ളിയുടെ വില ഇവിടെ വളരെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഇവിടെ നിന്നും ഒരു ടൺ ഉള്ളി സിങ്കപ്പൂരിലേയ്ക്കും മറ്റൊരു കയററി അയയ്ക്കുമ്പോൾ 300 രൂ. യാണ് കർമ്മകൃതന്മാരിൽ ലാഭം അടിക്കുന്നതു്. സാമാന്യജനങ്ങളായ കൃഷിക്കാർക്കു് യാതൊരു ലാഭവും കിട്ടുന്നില്ല. അവർ ഒന്നിനൊന്ന് നശിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, കർമ്മകൃതന്മാർ സമ്പന്നന്മാരായിക്കൊണ്ടു് ഇരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ജനങ്ങളുടെ വരുമാനം വർദ്ധിക്കുകയെന്നു പറഞ്ഞാൽ കർമ്മകൃതന്മാരിലാണ് വർദ്ധിക്കണം. അവസാനിപ്പിച്ചു് കൃഷിക്കാരുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു മറ്റൊരുവിധ കൂട്ടത്തക്ക സാഹചര്യം സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുക്കുകയെന്നാണ് അർത്ഥം. മലബാറിലാണെങ്കിൽ പ്രധാന ഉല്പന്നങ്ങളായ നേര, കരുമുളക്, ഇഞ്ചി മുതലായ സകല സാധനങ്ങളുടേയും വില ഇടിഞ്ഞു നിമിത്തം ആളുകൾ ഇന്ന് ദരിദ്രത്തിലേയ്ക്കും പട്ടിണിയിലേയ്ക്കും നിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കാക്കിക്കോപ്പനങ്ങൾക്കു നല്ല വിലയുണ്ടായെങ്കിലും താഴെ കൃഷിക്കാർക്കും രാജ്യത്തിനും അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. കാക്കിക്കോപ്പനങ്ങളുടെ വില വർദ്ധിച്ചു ജനങ്ങളുടെ വരുമാനം ഉണ്ടാകാൻ അതിനിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടു് വേകാത്തതിടത്തോളം രാജ്യത്തിന് രക്ഷയുണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല.

1st March 1955]

[Sri C. H. Kanaran]

“രണ്ടു പ്രധാന സംഗതികളാണ് എനിക്ക് ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പാകെ വയ്ക്കാൻ ഉള്ളത്. രാജ്യത്തെ വിഭാഗവ്യാപാരം, ഏറ്റെടുത്തിയും ഇറക്കുമതിയും, കത്തകമുതലായി മാറിയിരിക്കുന്നതും ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാകണം. കേന്ദ്രമതികളായും ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു വിഭാഗക്കമ്പോളത്തിൽ മത്സരവിധി കിട്ടുമെന്നു മാത്രമല്ല, ഇന്ന് ഇടത്തട്ടുകാർ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലാഭം മുഴുവൻ ഗവണ്മെന്റിന് കിട്ടുകയും ചെയ്യും. അതിൽനിന്നു കോടിക്കണക്കിന് ഉറപ്പിക ഗവണ്മെന്റിന് കിട്ടും. അതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഗവണ്മെന്റിന്നു ആലോചനയില്ല. പാവപ്പെട്ട ആളുകളെ ഞെക്കി പണമുണ്ടാക്കാനുള്ള പദ്ധതികളാണ് ഗവണ്മെന്റിനുള്ളതെല്ലാം. ബെറർമെൻറ് ചെടി ഏല്പിക്കുന്നതിനുള്ളത്. കോട്ട് വിസ് വലിപ്പിക്കാനുള്ള നിയമം വരുന്നതും. ഉറപ്പികയ്ക്ക് 3 ന്. കണ്ടു വെന്യൂ സൂപ്പർജ്ജ് ചുമത്താൻ പോവുകയാണ്. ഉല്പാദനത്തിന്റെ വിലയിടിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ് 18½ ശതമാനം ലാൻറ് വെന്യൂ സൂപ്പർജ്ജ് ചുമത്താൻ പോകുന്നതെന്നു പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കണം. ഗവണ്മെന്റിന് വരുമാനം വേണ്ട, ഗവണ്മെന്റിന്റെ വരുമാനം വലിപ്പിക്കേണ്ട എന്നൊന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എത്രയോ നല്ല നല്ല പദ്ധതികൾ ഇനിയും നടപ്പാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനെയും പണം ആവശ്യമുണ്ട്. പക്ഷെ സാധ്യമായ കൃഷിക്കാരെ പിടിച്ചുപറ്റി അതിനെയും പണമുണ്ടാക്കേണ്ടത്. കത്തക മുതലായിമാരെ ഒരു പിടിച്ചടക്കണം. അവരെ പിടിച്ചടക്കി പണമുണ്ടാക്കി പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാർക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും നൽകേണ്ടതെന്നു കാര്യങ്ങൾക്ക് ചെലവാക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്നു ഉല്പാദനം വലിപ്പിക്കുന്നതും ആളുകൾക്കു വാങ്ങാനുള്ള കഴിവു അധികമായിട്ടു നശിച്ചുവരുന്നു. അതുകൊണ്ടു സാധനങ്ങളെല്ലാം വിറ്റഴിക്കുന്നതിന് വിഭാഗക്കമ്പോളങ്ങളുമേപകിച്ച് നടക്കേണ്ട ഒരു നിലയിലാണ് എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നത്. കേന്ദ്രമതി വ്യാപാരം ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്ത് കൃഷിക്കാരുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്ക് നല്ല വില സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യുകയും അങ്ങനെ അവന്റെ ഉയർച്ചയിലും വലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

“വിദ്യാഭ്യാസം ഉണ്ടാക്കിയാൽ മാത്രം നാട്ടിൽ സുലക്ഷം വന്നുകൊള്ളുമെന്ന വിചാരം ശരിയല്ല. ഉല്പാദനം വലിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം ജനങ്ങളുടെ വാങ്ങാനുള്ള കഴിവും വലിപ്പിക്കേണ്ട നാട്ടിൽ ഭക്ഷണമുണ്ടാകട്ടെ.

“331 ലക്ഷം ഉറപ്പിക കമ്മിയുള്ള ഒരു ബഡ്ജറ്റാണ് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇത് ശരിയായ കണക്കനുസരിച്ചല്ലെന്നാണ് എനിക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുള്ളത്. ശരിയായ കണക്ക് നോക്കിയാൽ 331 ലക്ഷം ഉറപ്പിക കമ്മിയുണ്ടാവുകയില്ലെന്ന് എനിക്ക് തീർച്ചയിടാൻ കഴിയും. പല ഇനങ്ങളിലും വരുമാനം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക കൂട്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇന്റർകാസ്റ്റ് ഇനത്തിൽ പ്രതിക്ഷിപ്തിക്കു നന്നായിത്തന്നെ 50 ലക്ഷം ഉറപ്പിക കൂടുതൽ കിട്ടും. എസ്റ്റേറ്റ് സ്വത്തിയിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷയിൽ കൂടുതലായി ഒരു 26 ലക്ഷമെങ്കിലും ഇറക്കം. വന്നു വെച്ചിട്ട്നിന്നു ഒരു 10 ലക്ഷം കൂടെ കിട്ടും. കടം തിരിച്ചടയ്ക്കൽ നിയമം നടപ്പിൽ വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് റെഗിയുലർ വെച്ചിട്ട്നിന്നു ഒരു 20 ലക്ഷം കൂടെ പ്രതീക്ഷിക്കാം. സാധനക്കരണവെച്ചിലും ഒരു 10 ലക്ഷം കൂടെ പ്രതീക്ഷിക്കാം. പുതിയ നികുതികളിൽനിന്ന് 50 ലക്ഷമാണ് വരുമാനം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. അത് വളരെ കുറവാണ്. അതുവേണ്ട ഒരു 50 ലക്ഷം കൂടെ പുറത്തായി കണക്കുകൂട്ടാം. ഇങ്ങനെ എല്ലാംകൂടെ നോക്കിയാൽ 166 ലക്ഷം ഉറപ്പിക വരുമാനം കുറച്ചു കണക്കുകൂട്ടിയതാണ് 331 ലക്ഷം കമ്മി കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇനിയും പരിശോധിച്ചാൽ കൂടുതൽ വരുമാനമുള്ള ഇനങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഇത്രയും കമ്മികാണിച്ചിട്ട് പുതിയ നികുതികൾ ചുമത്താൻ പോവുകയാണ്. നികുതികളും ആവശ്യമില്ലെന്ന് ഞാൻ പറയുകയില്ല. പക്ഷെ പൊതുവായ അഭിവൃദ്ധിയെ മുൻനിർത്തിക്കൊണ്ടു വേണം നിശ്ചയിക്കേണ്ടത്.

“ഇനി, ഈ ബഡ്ജറ്റ് പരിശോധിച്ചാൽ വളരെ മുഴച്ചുനിൽക്കുന്ന ഒരു വരമാർഗ്ഗമാണ് മലബാറിനേയും തെക്കൻ കണ്ണടകത്തേയും പാടെ അവഗണിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുള്ളത്. അതു ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചുനി പറയുന്നു. വെറുതെ അങ്ങു പറയുകയല്ല. കണക്കെടുത്തു പരിശോധിച്ചു വോളിയം വന്നിട്ടാണ് പറയുന്നത്. സിവിൽ വർക്ക് XXIV, XXV, XXVI, XXXVII എന്നീ ഡിവിഷനുകളുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ ചിലപാദമാണ് റേഡിയോ മറുപടിയെ ആകെ ചെലവാക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഈ 7 കോടിയിൽ വെറും 53 ലക്ഷമാണ് മലബാറിന് വെച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ 53 ലക്ഷത്തിൽ ചുമത്തി

[Sri C. H. Kanaran]

[1st March 1955]

യതു 3.1 ലക്ഷമെങ്കിലും കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റു കൊടുക്കുന്നതാണ്. അതായതു ബോംബെ കേപ്പ് കോമറിൻ റോഡിനു വേണ്ടി 30 ലക്ഷത്തോളം ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെന്റു കൊടുക്കുന്നതാണ്. പോയിട്ടു 23 ലക്ഷമാണ് മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ചെലവാക്കുന്നത്. 7 കോടിയിൽ നിന്നാണ് 23 ലക്ഷം മലബാറിനു കിട്ടുന്നതെന്നു വീണ്ടും എടുത്തു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ജനസംഖ്യാനുപാതികമായിട്ടു സകലതും വീതിരണം ചെയ്യുന്നതാണ് തങ്ങളുടെ നോട്ടമെന്നു മന്ത്രിമാർ എപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്. ഇതാണ് മന്ത്രിമാരുടെ ജനസംഖ്യാനുപാതം എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. വന്നു കോടി ജനങ്ങളുള്ള രാജ്യത്തു 47 ലക്ഷം ജനങ്ങളുള്ള മലബാറിനു ആകെയുള്ള 7 കോടിയിൽ 23 ലക്ഷമാണ് നീക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇതു എന്തു നീതിയാണെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇറിഗേഷനുവേണ്ടി വച്ചിട്ടുള്ളതു 9 കോടിയാണ്. അതിൽ മലബാറിനു വച്ചിരിക്കുന്നത് 99 ലക്ഷം മാത്രം. ജനസംഖ്യാനുപാതികമായി നോക്കിയാൽ മലബാറിന്റെ വിഹിതം ഇതിലുദ്ധികം വരും. ചിലപ്പോഴുകൾ വേണ്ടി 11.78 കോടിയാണ് ചെലവു ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്. അതിൽ മലബാറിനു കിട്ടുന്നതു വെറും 4 ലക്ഷത്തിൽ ചിലവാനം മാത്രമാണ്. ഇങ്ങനെ കാരോ ഇന്നും എടുത്തു പരിശോധിച്ചാലും മലബാറിന്റെ വിഹിതം മലബാറിനു പാകം വീട്ടില്ലെന്നു സ്പെഷലാകുന്നതാണ്. Capital Outlay on Industrial Development ഇനത്തിൽ 30 ലക്ഷം മാറി വച്ചപ്പോൾ മലബാറിനു കിട്ടുന്നത് രൂപം 16,000. ജനസംഖ്യയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് ഇവിടെ ഗവണ്മെന്റ് ലഭ്യമായതും കോളേജു സീനറുകൾക്കുമെല്ലാം വീതിക്കുന്നത്. ബഡ്ജറ്റുണ്ടാക്കുമ്പോഴു കൂടെ അതു കാൽക്കുതിക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു. മലബാറിലെ ജനസംഖ്യ നോക്കിയാൽ ഒരൊറ്റ ഇനത്തിൽ പോലും മലബാറിനു കിട്ടേണ്ടതു കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു സ്പെഷലാണ്. കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ട്, നേഷണൽ എക്സിറ്ററേഷൻ സ്കീമുകൾ ഇവയെല്ലാം എടുത്തു നോക്കിയാലും മലബാർ അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

“മലബാറിൽ പൊന്നാനി, തിരൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഫിഷറിയ വളരെ വലിച്ചു നോക്കിപ്പോകണം. ശുദ്ധജലം കിട്ടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് അവിടെ ഈ രോഗം ഇത്രയധികം വ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അവിടെ പ്രൊട്ടക്ടറഡ് വാട്ടർ സപ്ലൈ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതു വളരെ അടിയന്തിരമായ കാര്യമാണെന്നു്. ഗവണ്മെന്റിനു അതിന്നു യാതൊരു പദ്ധതിയുമില്ല. മുനിസിപ്പാലിറ്റിയെ സഹായിക്കാനുള്ള സൗകര്യം പോലും ഗവണ്മെന്റിനില്ല. അതുകൊണ്ടു് അതു നടപ്പാക്കുന്ന കിടക്കുകയാണ്. മലബാറിൽ ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജു്, ഒരു വിൻഡ് കോളേജു് ഇവയെല്ലാം വേണമെന്നു് ജനങ്ങൾ എത്രയോ കാലമായി മുറവിളിക്കുകയുണ്ടായിരിക്കുന്നു. അതൊന്നും ഗവണ്മെന്റു പരിഗണിച്ചിട്ടില്ല. മലബാറിനെ അപ്പാടെ അവഗണിച്ചിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് എവിടെ നോക്കിയാലും കാണുന്നത്.”

DEPUTY SPEAKER:—“The hon. Member's time is over. It is not possible for me to allow him any more time.”

SRI C. H. KANARAN:—“Sir, I will finish in another three minutes.”

DEPUTY SPEAKER:—“I will give the hon. Member only one more minute.”

SRI C. H. KANARAN:—“ഇവർ പോകേണ്ടവരാണ്, ഏതായാലും ഇവർ വിട്ടുപോകും. ഐക്യകോളം ഉണ്ടാകും, അന്നു ഇവർ വിട്ടുപോകും, അതുകൊണ്ടു എന്തിനു ഇവർക്കുവേണ്ടി അധികം ചെലവു ചെയ്യണം? എന്തുള്ള മനോഹരമാണ് ഗവണ്മെന്റു നുള്ളതെന്നു് ഞാനെന്നു്. അതു ഇന്നു ചെലവാക്കുന്നതു് മെമ്പർ ശ്രീ ശങ്കര നാരായണമേനോൻ വളരെ വേദനയോടുകൂടി എടുത്തു പറയുകയുണ്ടായി. മലയാളികളുടേയും തമിഴന്മാരുടേയും കഷ്ടം തങ്ങൾ ഒരുപോലെയാണ് കരുതുന്നതെന്നു് മന്ത്രിമാർ എപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്. പക്ഷെ അതിന്റെ പൊരുൾ ഇപ്പോൾ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. വെറുതേ അതിനെല്ലാമെങ്ങു പറയുകയല്ല, കണക്കുകൾ പരിശോധിച്ചു പോലുചെയ്യട്ടെ പറയുകയാണ്. ജനസംഖ്യാനുപാതികമായി മലബാറിനു അവകാശപ്പെട്ടതിൽ എത്രയോ കുറഞ്ഞ ഒരു ശതമാനം മലബാറിനു വച്ചിരിക്കുന്നത്. പാട്ടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വീക്ഷിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം ഇതു്. സോക്രട്ടീസ്സ്

[Sri C. H. Kanaran]

“ Coming to the new taxation measures, the Hon. the Finance Minister justifies them on the ground that revenue deficits cannot

[Sri M. S. Mogral]

[1st March 1955]

be left uncovered after a run of deficit Budgets. Sir, many States which had Budget deficits did not deem it necessary to impose new burdens on the tax-payers. It is unfortunate that our State is the only one to impose fresh taxation so far. I feel that a flat surcharge of two annas in the rupee on land revenue including water-cess will be received by the rural population with resentment especially so in a period of falling agricultural prices. Instead of rushing to the land every time for additional taxation, I wish the Government do examine the tax structure of our State and find out which industry can bear an additional burden of taxation. The tax-bearing capacity of the land has reached its zenith. Further, the Government should realize that people have taken to land more as a way of living than as a means of living. This additional burden on land would adversely affect the Local Development Works, the Community Project Works and the National Extension Works as the voluntary local contribution by the people will not be readily forthcoming as the burden on landowners is increased in various forms.

“ Sir, it has been more or less the burden of my song, as it were, every year during the Budget discussion to reiterate the urgent need for medical aid in my constituency. There, public health is at a discount and medical facilities are really inadequate. The Government are aware that before Kumbala, which is the first firka to be selected in the South Kanara district, was selected the people have been agitating for the last so many years to have a hospital. They have been persistently demanding a full-fledged hospital for prompt and efficient medical aid to the vast population of this area. This is proof positive that the people have become conscious and their legitimate aspirations cannot be negated by conventional excuses or technical objections. I may point out in this connexion the complete lack of medical facilities in the interior villages of Kasaragod, namely, Muliya, Badiadka, Bundedka, Kuttikal, Kolathur and Velampadi which comprises a very large population. It is said that the opening of rural dispensaries is the primary concern of the district board but I cannot help disclosing the proverbial poverty of our district board and its helpless inability to fulfil its obligations. Sir, it is therefore just and proper that the Government should establish rural dispensaries and hospitals according to the comparative importance or actual needs of particular areas. There is a real danger in this policy of drift. The discontent of the people in such primary necessities of life is sure to lead them into dangerous channels of political thought.” (Hear, hear.)

“ Another important matter of public interest is the alarming rate at which the prices of foodstuffs are going down day by day. The sudden drop in the prices has always been a serious adverse effect on the minds of agriculturists. As I said earlier, the people have taken to agriculture more as a way of living than as a means of living. Hence, a large number of agriculturists are sure to give up agriculture when they find that agriculture is uneconomical and they will readily take to growing commercial crops or migrate to

1st March 1955]

[Sri M. S. Mogral]

towns or cities in search of other avocations unconnected with agriculture. This will aggravate the unemployment problem which is already causing so much anxiety to Government. I am glad to know that this problem is engaging the attention of both the State and the Central Governments and I am sure that remedial measures would be taken without undue delay.

“Sir, the problem of communication is still baffling solution. In my constituency, it is the continuous neglect of many years that has made the problem so acute. There are several interior villages with large population which cannot boast of a road. In some other villages there are roads which have been constructed about 20 to 30 years ago, but due to continuous neglect and disrepair, it is impossible to make out whether they are roads or not.

“Therefore, I would urge upon the Government to issue special instructions to the Collectors to give special emphasis to remote villages while formulating local development works. Thank you, Sir.”

SRI S. P. THANGAVELU :—“கனம் உதவி சபாநாயகரவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை இந்த சபை முன்பு சமர்ப்பித்த பொழுது, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நாட்டில் இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள விவசாயப் பொருள்களின் விலைச் சரிவுகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் உணவுப் பொருள்களின் விலைகள் பயங்கரமான அளவுக்கு இறங்கிக் கொண்டிருந்தம்கூட உடனடியாக நிவாரணம் செய்வதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க முன்வராமல் இருப்பதைப் பற்றியும் நிதி மந்திரி அவர்கள் தனது பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த விலைவாசிகளின் குறைவு சர்க்கார் கவனத்திற்கு வந்தம்கூட விவசாயத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தை மட்டும் நம்பியிருக்கக்கூடிய மக்களின் நிலைமையைச் சீர்படுத்த, அரசாங்கம் உடனடியாக ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுக்க முன்வராதது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. மத்திய அரசாங்க நிதி மந்திரி இப்பிரச்சனையை தீர ஆராய்ந்து கொண்டிப்பார் என நம்புவதாக நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் யோசனை செய்து மாகாண சர்க்காருக்கும் அவர்களுடைய யோசனையைத் தெரிவித்து ஏதாவது ஒரு திட்டம் கொண்டுவருவார்களேயானால், அதனால் விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான லாபமும் பெற முடியாத நிலைமைக்குத்தான் வந்து விடும் என்று நான் கருதுகிறேன். விவசாயத்தை மட்டும் நம்பியிருப்பவர்கள், அறுவடையான உடனேயே, விவசாயப் பொருள்களை விற்கக்கூடிய நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, இப்பொழுது கிராமப் பகுதிகளிலே மக்களின் வாங்கும் சக்தி மிகவும் குறைந்துவிட்டது. மக்களால் உணரக்கூடிய அளவுக்கு பண நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயப் பொருள்களைச் சேமித்து வைத்து, விலை ஏறின பிறகு விற்க முடியாத நிலைமையிலே கிராமங்களிலே யுள்ளவர்களுக்கு இருக்கிறார்கள். விவசாயப் பொருள்களைச் சேமித்து வைத்து விற்கின்ற பழக்கம் இதுவரை கிராமப் பகுதிகளிலேயுள்ளவர்களுக்கு இருந்ததில்லை. அதுவும் இப்பொழுது பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலையிலே, விவசாயப் பொருள்களைச் சேமித்து வைத்து அதனால் ஏற்படக்கூடிய பலனை அடைய முற்பட முடியாது. விலைவாசிக் குறைவை தடுப்பதற்காக சர்க்கார் ஏதாவது திட்டம் கொண்டுவருவார்களேயானால், அந்தத் திட்டத்தின் பலனை நேரடியாக விவசாயிகள் அடையப் போவதில்லையென்று நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த மாதிரி ஒரு திட்டத்தினால் விவசாயப் பொருள்களைச் சேமித்து வைக்கும் வியாபாரிகள்தான் ஏதாவது பலனையடைய முடியுமே தவிர, விவசாயிகள் நேரடியாக எந்தப் பயனையும் அடைவதற்கு சாத்தியமில்லை. சர்க்காரும் ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுத்து, விலைவாசிக்

10-23
a.m.

[Sri S. P. Thangavelu]

[1st March 1955]

குறையை தடுப்பதற்கு முன் வரவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் அதிகப் படியாக விலைகள் குறையும் பொருளை வாங்க ஒரு திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதே போல், மாகாண சர்க்காரும், எந்தெந்தப் பொருள்களின் விலை அதிகப்படியாக இறங்கியுள்ளதோ, அந்தப் பொருள்களை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, விலைவாசிகள் கொஞ்சம் ஏறுகின்ற காலங்களிலே விற்பதற்கான ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். விலைவாசிகள் இறங்கினால் நன்மைதானே ஏற்படப்போகிறது. ஆகவே அது வறவேற்கத் தக்க அம்சம்தானே, என்று சர்க்காரோ மற்றவர்களோ கருதுவதற்கு இடமுண்டு. ஆனால் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களின் விலைதான் குறைகிறதே தவிர, விவசாயிகளின் தேவைக் காக வாங்கப்படும் பொருள்களின் விலை ஒரு சிறிய அளவுக்காவது குறையவில்லை. விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படும் உரம், மற்றும் அவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருள்களின் விலை குறையாதவரையில், விலைவாசிச் சரிவைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். உணவுப் பற்றிக் குறையிருந்த காலங்களிலே தான்யக் கட்டுப்பாடு செய்து விலையை நிர்ணயித்து பல நிர்ப்பந்தமான முறைகளை நமது சர்க்கார் கையாண்டார்கள். வெளி மார்க்கெட்டில் கலம் ஒன்று 30 அல்லது 35 ரூபாயாக விற்பொழுது, சர்க்கார் 12 அல்லது 13 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கினார்கள். விவசாயப் பொருள்களை வாங்குவதற்கு எவ்வளவு உரிமை கொண்டாடினார்களோ, அதே போல் விலைச் சரிவைத் தடுப்பதற்கும் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டியது சர்க்காரின் பொறுப்பு என்று சட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதோடு கூட, இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு போன்ற சட்டங்கள் வந்திருப்பதன் காரணமாக, கிராமங்களிலே கடன் வாங்குவதற்கு அனுசூலமான சூழ்நிலையேயில்லாமல் போய்விட்டது. அவர்கள் விளைவிக்கும் பொருள்களின் விலை குறைந்த விலைக்கு விற்கப்படுவதால் அவர்கள் கடன் வாங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அப்பொழுது அவர்கள் கடன் வாங்குவது என்றால் அவர்களால் முடியவில்லை. துன்பப்படும் நிலைமையில் சிறிய விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். குறைந்த விலைக்கு விற்கப்படுவதால் அவர்கள் அதை சமாளிக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆனால் சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய தக்காவிக் கடன், மற்ற கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு என்று கொடுத்த கடன் முதலிய கடன்களையெல்லாம் உடனடியாக வசூலித்து விடவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. பல இடங்களில் அறுவடைக்கு முன்பு கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும்படி சொல்லப்படுகிறது. அப்பொழுது விவசாயிகளால் கடனைக் கொடுக்க முடியவில்லை. அறுவடைக்கு முன் விளை பொருள்கள் ஐப்தி செய்யப்படுகிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்கு பல விதத் தில் துன்பம் ஏற்படுகிறது. உள்ளபடியே விவசாயிகள் தாங்கள் வாங்கிய கடனை கொடுக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் கொடுக்க முடியாத நிலைமை தான் என்பதைக் கூற விரும்புகின்றேன். இதை சர்க்கார் நன்கு உணரவேண்டும். மற்றவர்கள் கடன் வாங்கி இருந்தால் இந்த கடன் சட்டம் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. சர்க்காருக்குக் கிடைக்கக் கூடிய கடனை வசூலிப்பதில் அந்தக் கொள்கையை அனுசரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“மற்றும் கடன் வாங்கிய தொகை பூராவையும் உடனடியாகக் கொடுத்து விட வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இல்லாமல் வாங்கிய கடனை பல தடவைகளில் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு போட்டால் அது விவசாயிகளுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். பல அங்கத்தினர்கள் இதற்கு முன் பேசியபோது குறிப்பிட்டது போல் இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அவர்களுக்கு அதிகப்படியான வரி போடப்போகிறார்கள். பார்ப்பதற்கு ஒரு ரூபாய்க்கு இரண்டாறு என்று இருந்தாலும் மொத்தக் கணக்கைப் பார்க்கும்போது அது பெரிய அளவில் விவசாயிகளை பாதிக்கும்படியாக இருக்கிறது. இந்த வரியை இப்பொழுது போடுவது சரியில்லாத சந்தர்ப்பத்தில் போடப்படுவதாக ஆகும் என்று தோன்றுகிறது. இந்த வரியைக் கொண்டு வராமல் ஓரளவு சமாளிப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். இந்த வரியின் மூலம் சுமார் 75

1st March 1955] [Sri S. P. Thangavelu]

லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருவதாக. எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. துண்டு விழக்கூடிய அளவில் ஓரளவை சமாளிப்பதற்கு இந்த வரியைப் போடப் போவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த 75 லட்ச ரூபாயை மற்ற இனங்களின் மூலம் சரிக்கட்டிக் கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது.

“மற்றும் 25 லட்சம் ரூபாய் பஞ்சாயத்துகளுக்கு சில காரியங்களுக்கு என்று செலவு செய்யப் போவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அந்தத் தொகையை மற்ற இனங்களிலிருந்து சரிக் கட்டிக்கொண்டு இந்த வரி விதிப்பை கைவிடுவது நல்லது என்று சொல்ல விரும்புகின்றேன். அதற்கு சர்க்கார் முன் வரவேண்டும்.”

“அடுத்த படியாக போலீஸ் இலாகாவிற்கு அதிகப்படியாக செலவு செய்வதாகத் தோன்றினாலும் அதில் அதிகப்படியான செலவுகிடையாது. மதுவிலக்கு அதிகாரிகளை ரெவின்யூ போர்டிலிருந்து போலீஸ் இலாகாவுக்கு மாற்றியுள்ளதுதான் இதற்குக் காரணமே ஒழியே உண்மையில் செலவு அதிகரிக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ் இலாகாவும் மதுவிலக்கு இலாகாவும் தனித்தனியாக இருந்தபோது மதுவிலக்குக் குற்றங்களை கவனிப்பதற்கு அவர்களுக்கு வசதியாக இருந்தது. இப்பொழுது இந்த இரண்டு இலாகாக்களையும் ஒன்றாக சேர்த்து விட்டதனால் அவர்களால் அதிகப்படியாக வேலை செய்ய முடியாமல் மதுவிலக்குக் குற்றங்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது. மதுவிலக்கு அதிகாரிகள் தனி இலாகாவாக வேலை செய்து வந்த காலத்தில் மதுவிலக்கு இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய வேலைகளை சரிவரச் செய்ய முடிந்தது. அதுவும் துரிதமாக செய்து வந்தார்கள். அப்பொழுது மதுவிலக்கு குற்றங்களையும் அதிகமாக கண்டு பிடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுது ஒன்றாக சேர்த்து விட்டதால் அவர்களால் அப்படி குற்றங்களைக் கண்டு பிடிக்க முடியாது. அவர்கள் செய்ய வேண்டிய வேலையில் குறைவாக கவனம் ஏற்படும். இதை சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்மையில் மதுவிலக்கு திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்றால் அந்த இலாகா தனியாக இருப்பது தான் லாபகரமாக இருக்கும். போலீஸ் இலாகாவுடன் மதுவிலக்கு இலாகாவை ஒன்று சேர்ப்பதால் அதன் மூலம் மதுவிலக்கு நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவதற்கு சாதகமாக இருக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“கடைசியாக பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சலுகையைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக இந்த சட்ட சபையில் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகளைப் பற்றி பேசப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுக்குக் கல்வி துறையிலும் மற்ற எல்லா வித துறையிலும் எந்த விதமான சலுகையும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவ்விதம் சொல்லிக் கொண்டு வந்தும் கூட சர்க்கார் அவர்களுக்கு எந்த விதமான சலுகையையும் செய்ய முன் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த சட்டசபையிலும் சரி வெளியிலும்சரி அவர்களைப்பற்றிதான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு கூச்சல் போட்டாலும் சர்க்கார் பாாமுகமாகத்தான் இருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட இனத்தவர்களுடைய புள்ளி விவரங்கள் கூட சர்க்காரிடத்தில் சரியாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சர்க்கார் அவர்களுடைய எண்ணிக்கைத் தொகை 30 பர்செண்ட் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய எண்ணிக்கை 50 பர்செண்ட் என்று சொல்லுகிறார்கள். எவ்வளவு சத விகிதம் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று உண்மையான புள்ளி விவரம் இன்னும் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. மற்ற சமூகங்களுடன் ஒத்து வருவதற்கான சலுகைகள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்களுடைய விகிதாச்சாரப்படி அவர்களுக்கு நிதி ஒதுக்கி அவர்களுக்கு சலுகைகள் காட்டுவோம். இந்த இனத்தவர்களுக்கு இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக ஒதுக்கப்பட்டு வரும் தொகை அவர்களுடைய ஜனத்தொகைக்கு உள்ளதாக இல்லை. அது மிக மிக குறைவாக இருக்கிறது. இந்த வருஷ வசவு

[Sri S. P. Thangavelu]

[1st March 1955]

செலவு திட்டத்தில் அவர்களுக்கு என்று 11 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு குறைவாக அதாவது அவர்களுடைய எண்ணிக்கைக்குத் தக்கவாறு ஒதுக்காமல் இருப்பது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. ஜாதி மத வேறுபாடுகள் இல்லாமல் எல்லா இனத்தவர்களுக்கும் படிப்பு விஷயத்தில் முன்னுறவது படிவம் வரையில் சம்பளம் இல்லாமல் படிப்புக்கு வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதைக் கண்டு வரவேற்கிறோம். அதோடு பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் கல்வித் துறையிலும் மற்ற எல்லா துறைகளிலும் சலுகைகளை காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்விதம் அவர்களுக்கு சலுகைகள் அளிப்பதற்கு சர்க்கார் பணம் ஒதுக்க முன் வரவேண்டும். இல்லா விட்டால் அந்த பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் முன்னுக்கு வருவதற்கு வழி இல்லை. ஆகவே பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியாக பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது மந்திரி சபையில் இரண்டு மந்திரிகள் பிற்பட்ட இனத்தவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பிற்பட்ட இன நலனுக்கு என்று எதும் செய்யவில்லை என்று தோன்றுகிறது. இந்த இரண்டு பேர்கள் மந்திரி சபையில் இருந்து விட்டால் இந்த சமூகம் முன்னேற்றம் அடைந்து விட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. அந்த இரண்டு பேர்கள் மந்திரி சபையில் இருப்பதால் அவர்கள் இன்னும் அதிகப்படியான தொகையை பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று மந்திரி சபையை வற்புறுத்த வேண்டும். இல்லா விட்டால் அவர்கள் இந்த மந்திரி சபையிலிருந்து விலக வேண்டும். பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் மந்திரி சபையில் என் இருக்க வேண்டும்? அவர்கள் மந்திரி சபையில் இருந்துகொண்டும் சர்க்கார் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு சலுகைகள் காட்டுவதில் பராமுகமாக இருந்தால் அதை பார்த்துக்கொண்டு இந்த இரண்டு மந்திரிகளும் மந்திரி சபையில் இருப்பதில் அர்த்தமில்லை.

“அவர்கள் மந்திரி சபையில் இருப்பதால் வெளியில் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் இரண்டு பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் மந்திரி சபையில் இருக்கிறார்கள், பல பெரிய உத்தியோகங்களை வகித்து வருகிறார்கள், அதனால் அவர்களுக்கு இன்னும் சலுகைகள் காட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறார்கள். அதில் உண்மை இல்லை. ஆகவே இன்னும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு அதிகப்படியாக பணம் ஒதுக்கி சலுகைகள் காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

10-38
p.m.

* SRI S. THINAKARASAMY THEVAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு சர்க்கார் சமர்ப்பித்துள்ள இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதிலும் விசேஷமாக நமது கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், இது வரையில் சர்க்கார் சமர்ப்பித்துள்ள வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கும் இப்பொழுது சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கும் வித்தியாசமான அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஏனென்றால் நமது எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களெல்லோரும் பேசிய காலத்தில் இந்தத் திட்டத்தில் சோஷலிச அடிப்படையிலான அம்சங்கள் இல்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் இத்திட்டத்தைப் புகழ்ந்து பேசுவதற்குக் காரணம் உண்மையிலேயே இது சோஷலிச அடிப்படையில் தான் அமைந்திருக்கிறது. இது ஒரு மகோன்னத திட்டம். உயர்ந்த அடிப்படை லட்சியங்களைக்கொண்ட ஒரு திட்டம். ஏன் சோஷலிச அடிப்படையில் இந்த பட்ஜெட் இருக்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணங்களை எடுத்துக் காட்ட முடியும்.

“சாதாரணமாக என்னுடைய கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு விவசாயம் பண்ணக்கூடியவர்கள் சுமார் 200 பேர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். அதில் சுமார் 100 பேர்கள்தான் நிலத்தின் மேல் வரி செலுத்தக்கூடியவர்கள். பாக்கி 100 பேர்களும் நில வரி செலுத்தாதவர்கள். இந்த 100 பேர்கள் செலுத்தக்கூடிய

1st March 1955] [Sri S. Thinakarasaami Thevar]

நில வரியைக் கொண்டுதான் சர்க்கார் அந்த கிராமத்திலிருக்கக்கூடிய அபிவிருத்தி வேலைகளையெல்லாம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதாவது ரோடுகள் போடுவது, குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பது, கிணறுகள் வெட்டுவது, “கம்ப்யூனிடி ஹால்” கட்டுவது (கிராமப் பொது சாஷி) முதலிய வேலைகளைச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்றும் பல சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழ் வரும் வேலைகளைச் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது.

(Sri P. G. Karuthiruman occupied the Chair.)

“காலண வரி கொடுக்காதவர்கள்கூட ஒரு சிலர் கொடுக்கக்கூடிய வரிப் பணத்தைக் கொண்டு செய்யப்படுகின்ற அபிவிருத்தித் திட்டங்களினால் ஏற்படுகின்ற நலனையெல்லாம் அனுபவிக்கிறார்கள். அதாவது சோஷலிச அடிப்படையில் நமது வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நாம் தயாரித்திருக்கிற திட்டங்களெல்லாம் அமைந்திருக்கின்றன என்று சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“அதற்கடுத்தாற்போல இன்னொரு விஷயம். இதுவரையில் அபிவிருத்திக்கான பல பெரிய பெரிய தாரியங்களெல்லாம் சாதாரணமாக நகரங்களிலேயே செய்யப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை நகரங்களை அழகு படுத்தும் வேலையிலேயே செலவிடப்பட்டிருக்கின்றன. நகரங்களை சுத்தமாகவும் அழகாகவும் எல்லாவித வசதிகளுடனும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகச் சர்க்கார் செலவிட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால், இதுவரைக்கும் கிராமங்களில் விசேஷ கவனம் எதுவும் செலுத்தப்படவில்லை. இந்த ராஜ்யத்திற்கே உயிர்நாடி போன்றவை கிராமங்கள்தான். ஆகவே, கிராமங்களுக்கு அதிக நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் சர்க்கார் இன்று இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் ஏழை மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி மூன்றாவது படிவும் வரையில் அளிக்கப்படும் என்று சர்க்கார் அறிவித்திருப்பதானது மிகவும் நன்மை பயக்கும் ஒரு அம்சமாகும். இந்தத் திட்டம் சோஷலிச அடிப்படையில்தான் அமைந்திருக்கிறதென்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன்.

“நிலவரி இதர மாகாணங்களில் போடாமலிருக்கும்போது இந்த ராஜ்யத்தில் மட்டும் நிலவரி போடுவது நியாயமானதா என்று கேட்கலாம். அதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்லுகிறேன். ஒரு ஓட்டப் பந்தயம் இருக்கிறதென்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். அதில் சிலர் ஓடுகிறார்கள். ஆனால் பந்தயத்தில் வெற்றி பெறவேண்டுமென்று ஓடுகிறவன் கொஞ்சம் மூச்சைப் பிடித்துக் கொண்டு தான் ஓடியாகவேண்டும். பந்தயத்தை விரும்பாதவர்கள் வேண்டுமானால் சாதாரணமாக ஓடிக்கொண்டேயிருக்கலாம். முதலாவது ஓடிய நபர் முதற் பரிசு பெறுகிற மாதிரி நமது மாகாண சர்க்கார் மின்சார விஸ்தரிப்பு விஷயத்தில் தேசத்தில் முதன்மை ஸ்தானம் வகிக்கிறது. கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டாவது ஸ்தானம் வகிக்கிறது. அவ்வாறு இல்லாமல் நான் ஓட்டத்தில் முன்னேறவும் மாட்டேன், முதற் பரிசும் வேண்டாம் என்று சொல்வது போலிருக்கிறது நமது நண்பர்கள் விவாதம். ஆனால், கடைசியிலாவது ஓடிக்கொண்டேயிருப்பேன் என்று சொல்லுவது எப்படியோ அதுதான் வரிப்போட்டு முன்னேற்றத்திற்கான காரியங்களைச் செய்யாதிருப்பதின் தன்மையை ஒத்ததாகும். நடந்தது நடக்கட்டும் என்று சொல்லுவதில் பிரயோஜனமில்லை. “சக்கரம் சுற்றுகிறது, கபாலம் எந்துகிறது” என்று சொல்லி வரையிருப்பதில் என்ன பிரயோஜனம்? அதைப்போலவே மற்ற ராஜ்யங்கள் எந்தவிதமான முன்னேற்றத் திட்டங்களையும் செய்ய விரும்பவில்லை. இருக்கிறதை என்னவோ அப்படியே நடத்திக்கொண்டு போகிறார்களே தவிர புதிய திட்டங்கள் எதையும் போட விரும்பவில்லை. வரி போடவும் இல்லை. ஆனால், நம் ராஜ்ய சர்க்கார் அப்படியில்லை. ஒரே மூர்ச்சாக மக்களின் நன்மைக்காக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாய நலத் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டம் என்று பல திட்டங்களைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நிறைய பணம் நமக்கு வேண்டியிருக்கிறது.

[Sri S. Thinakarasami Thevar] [1st March 1955]

வரி போடுகிறோம். வரி போட்டு அந்தப் பணத்தை மக்களுக்கு செலவிடுவதால் இதை எதிர்ப்பதில் பிரயோஜனமில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்விக்கும் மின்சாரத்திற்கும் மாத்திரம் நாம் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்பதைப் பார்த்தாலே அது நன்றாக தெரியும். வரி எதற்கு? அபிவிருத்தித் திட்டங்களெல்லாம் எதற்கு? என்று அங்கத்தினர்கள் சொல்வார்களேயானால் அப்புறம் சட்டசபைதான் எதற்கு? சட்டசபை அங்கத்தினர்கள்தான் எதற்கு? சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு தினப் படி ரூ. 12½ பேட்டா தான் எதற்கு? மந்திரிசபை எதற்கு? மந்திரிகளுக்கு சம்பளமாக ரூ. 1,000 எதற்கு? என்று கேட்டுக் கொண்டே போகலாம். மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்பதற்காகவே நாமெல்லோரும் வந்திருக்கிறோம். ஆகவே, பணக்காரர்களுக்கு நிறைய வரி போட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்வதில் எதுவும் ஆட்சேபணை கிடையாது. அந்தத் திட்டத்தைச் செய்யவில்லையே, இந்தத் திட்டத்தைச் செய்ய வில்லையே என்று அங்கத்தினர்கள் சொல்வதினால் பிரயோஜனம் கிடையாது. பணம் இருந்தால் மாத்திரம் போதுமா? இயந்திரங்கள் இருக்க வேண்டும். அதை உபயோகிக்க கூடிய நல்ல இன்ஜினீயர்கள் இருக்க வேண்டும். அதெல்லாம் இல்லாதபோது எந்த வேலையையும் நாம் சீக்கிரத்தில் செய்யமுடியாது. குறிப்பாக, நெய்வேலித் திட்டம் மேற்கொண்டு நடக்கமுடியாமல் நின்றுப்பதற்குக் காரணம் இயந்திரம் வெளி நாட்டிலிருந்து இன்னமும் வந்து சேரவில்லை என்கின்ற ஒரே காரணம்தான் என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவே, நிறைய தொழில்நிபுணர்களும், தொழிற்சாலைகளும் நாட்டில் ஏற்பட்டால்தான் வேலை யில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கமுடியும். அதற்குத்தக்க ஏற்பாட்டை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எதிர்க் கட்சி நண்பர்கள் பணக்காரர்களுக்கு வரி போட்டிருக்கலாமென்று சொல்லுகிறார்கள். பணக் காரர்களுக்குப் போடவேண்டிய எல்லா வரிகளும் போடப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, சர்சார்ஜ் வரி, உபரி வரி, பெட்டர்மெண்டு லெவி (நில அபிவிருத்தி வரி), காப்பி, தேயிலை தோட்டங்களுக்கு வருமான வரி, ரூ. 250-க்குமேல் நிலவரி செலுத்தும் பட்டாதார்களுக்கு கூடுதலான தீர்வை, வருமான வரி இன்னும் நல்லமுறையிலே பிழைத்திருந்தாலும் வரி, செத்தாலும் வரி (மரண வரி) இனி என்ன வரி போடவில்லை என்று கேட்கின்றேன்.

“இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலையில் நமது சர்க்கார் போகிற போக்கைப் பார்த்தால் இன்னும் ஒரு சில வருடங்களில் பணக்காரர்கள் அனைவரும் சாதாரண நிலைக்கு வந்துவிடுவார்கள் என்பது எனது அபிப்பிராயம். அதோடு நமது பணக்காரர்களின் எண்ணிக்கைதான் எத்தனை என்று சற்று யோசித்துப்பாருங்கள். இவர்களுடைய பணத்தைப் பகிர்த்தால்கூட என்ன வாகும்? மாகாணம் சுபிட்சமடைந்துவிடுமா? என்று கேட்கின்றேன். இதோடு நிற்காமல் இன்னும் பணக்காரர்களுக்கு வரி போடுவதற்கு இன்னும் அதற்கான திட்டத்தோடுதான் சர்க்கார் இருக்கிறார்கள் என்பதை சபை யின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக எனது சரகத்தில் கப்பலூரில் ஒரு மில் ஸ்ரீ கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியாரால் கட்டப்பட்டு வருகிறது. இந்த வருடம் எங்கள் சரகத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்ட தன் காரணமே ஏற்கனவே பாதிக்கப்பட்ட பிரமீஸ் கள்ளர் வாழும் பிராந்தியமானதுபற்றி பிரமீஸ் தேவர்களுக்கும் பிழைப்பில்லாமல் இருப் பதால் ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்று மாணேஜ் மெண்டாரைக் கேட்டிருக்கிறேன். அவர்களும் கூடுமானவரை உதவி செய்வதாக உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். மில் நடத்துவதற்கு மாணேஜ்மென் டாரிடம் வேண்டிய நிதி வசதி இருக்கிறது. லட்சக் கணக்கான ஆட்கள் வேலை செய்யத் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆறு மாத காலமாக இயந்திரம் வராத காரணத்தால் தாமதமாகிறது. எப்படியாவது ஆயிரம் தொழிலாளிகளுக்கு வேலை வாங்கித்தரவேண்டுமென்று முயற்சி செய்தும் தொழிலாளிகளுக்கு வேலை வாய்க்காததேவண்டுமென்று முயற்சி செய்தும் தாமதம் ஆகிறது. ஆகவே, எல்லா வசதிகள் இருந்தாலும் ஒருவருக்கு ஒரு சில அத்தியாவசியத் தேவையான இயந்திரக் குறைவினால் காரியம் தாமதப்படுகிறது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

1st March 1955] [Sri S. Thinakarasami Thevar]

“மதராஸ் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சையைப் பற்றி நான் ஒரு விஷயம் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மாணவர்கள் பரீட்சை எழுதினால் அவர்கள் எழுத்துப் பரீட்சையில் வாங்கிய மார்க்குகளை வெளியிடும் பழக்கம் இல்லாமலிருக்கிறது. ஆனால் யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் நடத்தும் பரீட்சைகள் விஷயத்தில் மார்க்கை அவர்கள் வெளிப்படுத்துகிறார்கள். மார்க்கை வெளிப்படுத்துவதில் என்ன நன்மை ஏற்படுகிறதென்றால் மாணவர்கள் தாங்கள் எந்த சப்ஜெக்டில் வாங்கிய மார்க்குகள் குறைவாக இருக்கின்றன என்று தெரிந்துக்கொண்டு தங்களைத் திருத்திக் கொள்வதற்கு உதவும். அதோடு கூட ‘ரிட்டன்’ பரீட்சையில் ஒருவர் வாங்கிய மார்க்குகள் குறைவாக இருந்தால் ‘இன்டர்வ்யூ’ பரீட்சையில்லாவது தன்னுடைய பொது அறிவை விருத்தி செய்துகொண்டு நல்லமுறையில் அதிக மார்க்குகள் வாங்கப் பிரயத்தனம் செய்வதற்கு ஏது வாகும். ‘ரிட்டன்’ பரீட்சையில் குறைவாக மார்க் வாங்கியிருக்கிறவர் என்று மாணவனுக்குத் தெரிந்தால்தான் தன்னிடமுள்ள குறையை அவன் உணர்ந்துக்கொண்டு அந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்துக் கொள்வதற்கு ‘இன்டர்வ்யூ’ பரீட்சையில் அதிக மார்க் வாங்கி சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சையிலே வெற்றிகரமாக தேர்ந்து வருவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். ரிட்டன் பரீட்சை மார்க்கை சர்க்கார் ரகசியமாக வைத்துக்கொண்டால் மாணவர்கள் தங்களைத் திருத்தி அபிவிருத்தி செய்து கொள்ள சந்தர்ப்பமே ஏற்படாது. ஆகவே, யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை நடத்துவதுபோல் ரிட்டன் பரீட்சை மார்க்கை விளம்பரப்படுத்தினால் மாணவர்கள் உலக அறிவை விசாலப்படுத்திக்கொண்டு பல விஷயங்களைப் புரிந்துகொண்டு சாதாரியமாக பதில் சொல்வதற்கும் சௌகரியமாக இருக்கும். யன் சர்வீஸ் கமிஷன் அப்படிச் செய்யும்போது ஏன் நாமும் அப்படிச் செய்கூடாது? செய்தால் குற்றமில்லை.

“பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் கூட பிற்பட்ட வகுப்பினருக்குச் சலுகை காட்ட வேண்டும். திறமையை ஓரளவு கவனித்தாலும்கூட, பிற்பட்ட வகுப்பினருக்குச் சலுகை காண்பித்தால் அவர்கள் முன்னுக்கு வருவதற்கு நல்லதாக இருக்கும். கள்ளர்கள் வசிக்கும் இடம் ‘பாக்வார்ட்’ ஆகவும், ‘பாவர்டி ஸ்டீக்ஸ் எரியா’ ஆகவும் இருக்கிறது. கள்ளர்கள் குற்ற பரம்பரைச் சட்டத்தினால் பிடிக்கப்பட்டு சம்பிகாலத்தில்தான் அந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசத்து மக்கள். ‘ஷெட்யூல் வகுப்பு’ என்ற தலைப்பின்கீழ் அவர்கள் இருந்து வந்தார்கள். இப்பொழுது பிராம்மணரல்லாதாருக்குள்ள சலுகைதான் கள்ளர் ஜாதியினருக்கும் கிடைக்கிறது. அவர்களையே பிற்பட்ட நிலையை அனுசரித்து ஷெட்யூல் வகுப்புக்கு எந்த அளவு உத்தியோகச் சலுகை காட்டப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு உத்தியோகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இந்த பிரமலைக் கள்ளர் வகுப்பினருக்கு விசேஷ சலுகை காட்ட வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்குப் போக விரும்புவது இல்லை. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு கிராம வாழ்க்கை பிடிக்கவில்லை. ஆகவே, டாக்டர் பட்டம் பெறுவதற்கு முன்னால் மூன்று அல்லது நான்கு வருஷங்கள் கிராமத்தில் வேலை செய்யவேண்டும் என்ற முறையை சர்க்கார் அனுஷ்டித்தால் நல்லது. டாக்டர் படிப்புக்குச் சேருவதற்கு முன்பே அவர்களிடம் ஒரு வாக்குறுதியை எழுத்துமூலமாக வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும். கிராமத்தில் வேலை செய்தால் தான் டாக்டர் பட்டம் கொடுக்கப்படும் என்ற முறையை கட்டாயமாக அனுசரித்தால்தான் டாக்டர்கள் கிராம மக்களின் நன்மைக்காக கிராமங்களில் போய் வேலை செய்வதற்கான மனப்பான்மை உண்டாகும்.

“கள்ளர் சமுதாயத்தில் பத்து லட்சம் பேர்கள் இருப்பதாக கள்ளர் சீர்திருத்த இலாகா புள்ளிவிவரங்கள் கூறுகின்றன. அவர்களுக்குப் போதிய கல்வி வசதி கிடையாது. 40 வருஷ காலமாக அவர்கள் குற்றபரம்பரைச் சட்டத்தின்கீழ் அவர்கள் இருந்துவந்த காரணத்தினால் அவர்கள் மிகவும் ஒடுக்கப்பட்டிருந்தார்கள். பத்து லட்சம் பேர்களைக்கொண்ட கள்ளர் சமுதாயத்தை முன்னுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு பல விசேஷ சலுகைகளை சர்க்கார் அளிக்கவேண்டும். குறிப்பாக, கல்வி, உத்தியோகம் ஆகியவை

[Sri S. Thinakaranasami Thevar] [1st March 1955]

களில் அவர்களுக்கு கட்டாயமாக விசேஷ சலுகை இருக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரை நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் ஸ்காலர்ஷிப் வசதிகளை எல்லா மாணவர்களுக்கும் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். அதிகமான போர்டிங்குகள் நிறுவப்படவேண்டும். கள்ளர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு போதிய நிதிவசதியளிக்கவேண்டும். கட்டாயக் கல்வி அமுல் நடத்தப்படவேண்டும். படித்த ஒரு பி. ஏ. பட்டதாரியும் அதற்குமேலும் படித்துள்ள உயர்தரப் படிப்பாளர்களுக்கும் 'கெஜட் ராங்க்' உத்தியோக சலுகை அவசியம் அளிக்கவேண்டும். பிரமலைக்கள்ளர் சமுதாயம் முன்னேற்றம் அடையும்வரை இந்த கள்ளர் சீர்திருத்த இலாகா அமுலில் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு என்னுடைய நன்றியை சபைத்தலைவர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Chairman, Sir, an eminent British Chancellor of the Exchequer in presenting his Budget remarked that his Budget contained no revolutionary proposals because he did not aim at any revolution. The converse of this statement is also a truth, namely, that if we want to bring about any revolutionary changes in the existing conditions we must have a reorientation of the Budget. But, this Government is trying to achieve the miracle of a social revolution and a socialistic pattern of society within the framework of a capitalistic Budget. This is asking for the moon!

" Sir, the Hon. the Finance Minister's speech is mostly taken up with a resume of the working of the Five-Year Plan in relation to this State. The Hon. the Minister for Finance observed that the fundamental objectives of the plan were increase in food production, the stemming of the tide of inflation and correcting the deficiencies in the industrial and transport sectors. But, he has deliberately or accidentally omitted to mention certain other objectives which were considered as equally important, if not more, by the authors of the Plan. They were never content with increased production. They wanted equitable distribution also to go hand in hand.. Further, they also laid great stress on agrarian reform because of its social content. Also, it was one of the main planks of their policy to remove unemployment and to give social security to all the citizens of this country.

" Now, Sir, due to the efforts made under the Five-Year Plan and also due to the generosity of Nature to some extent, there has been an increase in food production. But experts say that this increase is not commensurate with the increase in population. Still, the Hon. the Minister for Finance claims that there is a surplus in food and that they are seeking a foreign market for it. I would submit that the so-called surplus is an artificially created surplus. To give out to the world that ours is a surplus country in regard to food production, we have snatched away the food from the hungry mouths and empty stomachs of many of our people. When I say we have snatched away, it means that they have not got the purchasing power to buy a morsel of food and it is admitted that in a day four crores of people in this country go without a square meal. Therefore, the statement that we have now a

1st March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

surplus of food production is not due to the fact that we have been able to satisfy our requirements but that the people have not got the purchasing power and they are kept at starvation level.

“ Then, Sir, it has also been admitted that during this Plan period, the inequality of wealth or the concentration of wealth with a few has increased. Why is it so? In order to have an egalitarian society we must tackle concentration of wealth at both ends. While we should see that there must be a limit put on the future income of the people, we must also see that the existing wealth is also reduced. This cannot be done without introducing agrarian reform. The planners claim that the agrarian reforms which they put forth are very modest in character. Their ultimate object is to make the tiller of the soil the owner of the land. So, they have prescribed in the Five-Year Plan fixity of tenure to tenants, fair rent and a ceiling on land holdings. Sir, agrarian reform is claimed to be one of the main planks of the Congress Government. What have the other people to say about this reform? Sir, the former Ambassador of the United States of America in India has said thus about the agrarian reform in his book called the ‘ *Ambassador’s Report* ’ :

“ One of the most important weaknesses in the Nehru Government is the inadequacy of land reform. It is sufficient to say here that despite the fact that land reform has been a longstanding plank in the Congress Party platform and that it is one of the most critical issues for the success of Indian democracy, progress has been disappointingly slow.”

This is the bouquet that a gentleman of the biggest capitalist country in the world has to offer to this Government. Not only that. This Government is one of the Governments that are lagging behind in land reform and that has been specifically pointed out by the authors of the Five-Year Plan.

“ Then, Sir, I come to the unemployment question. Very great expectations were raised in the minds of the people that the Five-Year Plan would prove to be a panacea for unemployment. It is a paradox, Sir, which has no parallel anywhere in the world, that unemployment should be on the increase while such development plans involving crores of rupees are under way. That has been our experience. It shows that there is something fundamentally wrong in the plan. Of course, we have no statistics regarding unemployment to begin with and our leaders confess even to-day that they have no statistics regarding unemployment except that supplied by the Employment Exchanges regarding people unemployed in urban areas. What do the statistics furnished by the Employment Exchanges reveal? The latest figures show that in December last there were 609,780 people who were seeking aid of the Employment Exchanges. They also show that vacancies fell from 23,097 in November to 21,076 in December. It will be surprising to know that out of those who were unemployed 881 were engineers and 162 were doctors. Sir, our National Extension Service Schemes suffer for want of plans and estimates and are delayed. Our rural dispensaries are closed for want of doctors. But still, there are doctors and engineers seeking employment in Employment Exchanges. This is due to the fundamental factor

11
a.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [1st March 1955]

that authors of the Five-Year Plan calculated that unemployment could be removed by starting cottage industries. It is stated in the Five-Year Plan that the development of cottage industries would provide new employment to 20 lakhs of people and full employment to 37 lakhs of people. In this very important sector, our Government have failed. I would quote one sentence from a publication of the Madras Government. This is what is stated : 'Progress under such heads as Animal Husbandry, Forests, Cottage Industries, Education and Public Health, has however fallen behind the schedule.' Still, people would say, press and even I assert that it is a socialistic pattern.

"Sir, our handloom industry has not been revived and the handloom cess and other sources of income have not been properly utilized to stem the tide of the problem of unemployment. Therefore, in that respect, our Plan has not succeeded to any extent.

"We close with a deficit Budget and the Hon. Minister for Finance wants to cover the deficit through taxation. Looking into the Budget, Sir, its original estimates, its revised estimates and estimates for the year 1955-56, I cannot claim more accuracy to this Budget than that of the account-keeping of our grandmothers. I will just refer to one instance. 'Under Forests', the original estimate was Rs. 110 lakhs, and the revised estimate was 144 lakhs. But the estimate for the year 1955-56 is Rs. 134 lakhs. The explanation given is that the increase in the revised estimate was due to the large sale of sandalwood trees. The Budget estimate for 1955-56 assumes that sandalwood to be sold will be less in quantity. Apart from such *ipse dixit* reasons, no scientific explanation is given for the variations in the Budget estimates. Some of the causes which have contributed to the deficit in the Budget are fast disappearing. Again, Sir, the figures of income to be derived from the new taxation proposals are very modest. The income from the new taxation proposals shown as Rs. 50 lakhs is less than modest. Then, there is the income from Estate Duty which is shown as Rs. 20 lakhs. I am sure, it will be much more than that. This Estate Duty Act came into force in October 1953. This Government which now want every agriculturist to pay two annas in the rupee on land revenue on all lands have not yet ratified the Estate Duty Act relating to the agricultural sector as required under Article 252 of the Constitution so that we may have a reasonable income from Estate Duty on agricultural land. There is now pending before us a resolution relating to levying of Estate Duty on agricultural land. If we pass that resolution, we are sure to get more revenue. Again, Sir, I do not find the income derived from the Handloom Cess Fund noted in the Budget and I may be right or wrong in saying so. If reasonable estimates of income derived from these resources are taken into account, I am absolutely certain that there will be no deficit. Then, a balanced Budget is not always a reasonable Budget in times of planning. We can have deficit financing to some extent. It has been recommended by the Planning Commission also.

1st March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

“ Sir, with the advent of freedom, hopes were raised in the minds of the people, but I must say that our Government have not been able to fulfil their obligations to the people. The Congress Government have really missed the bus. We all expected that at the end of the British rule, along with political freedom, social equality and economic equality would also come in. We have been told to wait and we are asked to pass through darkness before we see light. But, Sir, this darkness seems to be a lengthening one and there is no sign of any light at the end of the tunnel. Finally, I express my regret for the treatment which has been accorded to the West Coast in this Budget.”

(Deputy Speaker in the Chair.)

* **SRI V. MADANAGOPAL**:—“ உயர் திரு உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வருட பட்ஜெட்டானது எப்போதும் போல் இந்த மாகாணத்திலுள்ள மக்களிடத்தில் ஒரு ஏமாற்றத்தை உணர்பண்ணுகிற பட்ஜெட்டாக அமைந்திருக்கிறது. இன்று மாகாணம் முழுதும் நிலவி வரக்கூடிய நெருக்கடியை ஒரு சிறிது அளவுக்குக் கூடத்தூக்க முடியாத பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது. இப்பொழுது போட்டிருக்கக்கூடிய இரண்டு வரிகளும் சாதாரண வரிகள் என்று சொன்னாலும் கூட, வெந்த புண்ணில் வேலைக் கொண்டு குத்துவதுபோல், ஏற்கெனவே நொந்துக்கிடக்கும் மக்களின் வரிப்பளுவை அதிகப்படுத்துகிறது. நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு வழிகாணாத பட்ஜெட் என்று நான் கூறுகிறேன். இவ்வளவு கோடிக் கணக்கில் செலவு செய்தும், நமது மாகாணத்தில் பொருளாதார நிலையில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்குக் கூட முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை என்பது உண்மை. நான் கூறுவதோடு மட்டுமல்லாமல், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் இதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்மை பீடித்துள்ள வறுமை நம்மை விட்டு எளிதில் அகல் முடியாது என்று கூறுகிறார்கள். வாஸ்தவம். சென்ற ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக நமது தேசத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நெருக்கடிக்குக் காரணம் என்ன என்பதையாவது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருந்தார்களேயானால், பின்னால் அந்த நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கான வழிகளைப் பற்றி யோசிக்கலாம். இந்த நெருக்கடிக்குக் காரணம் என்ன என்பது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கோ அல்லது சர்க்காரின் பொருளாதார ஆலோசகர்களுக்கோ தெரியாது என்று நான் கூறவில்லை. தெரிந்திருந்த போதிலும் கூட, கூற மறுக்கிறார்கள். ஒருக்கால், இந்த விஷயத்தைப்பற்றிக் கூறிவிட்டால் எங்கேயாவது தங்கனையும் ‘கம்யூனிஸ்டுகள்’ என்று கூறிவிருவார்களோ என்ற அச்சமோ என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

“ சோஷலிஸத்தைப் பற்றியோ, Socialistic pattern-ஐப் பற்றியோ, அது போன்ற முறைகளைப் பற்றியோ, அது போன்ற தர்க்க ரீதியான விஷயங்களைப் பற்றியோ நான் பேசப்போவதில்லை. ஆனால் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த தேசத்தில் உற்பத்தி ஆகக் கூடிய செல்வம் எவ்வாறு பங்கிட்டுப்படுகிறது? இந்த தேசத்தில் வர்த்தக முறையானது எவ்வாறு இருக்கிறது? இந்த தேசத்தில் மிதமாகக் கூடிய செல்வமானது மீண்டும் நாட்டில் நலனுக்காக உபயோகப் படுத்த படுகிறதா? இந்த விஷயங்களுக்குள் தான் பொருளாதார நெருக்கடி அடங்கியிருக்கிறது. இந்த நெருக்கடிக்குக் காரணம் மூன்று விஷயங்கள்: (1) இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலப் பிரபுத்துவ முறை, கொடுமையான குத்தகை முறைகள்; (2) நாடு முழுவதிலும், நமது மாகாணத்திலும் நிலவிவரும் கொடுமை நிறைந்த லேவாகேவி முறைகள்; (3) ‘கருப்பு நோய்’ போன்ற விவசாயப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் வீழ்ச்சி. இந்த மூன்று விதமான பிசாசுகள் தான் இந்த நாட்டின் பொருளாதார நிலையைச் சீர்குலைத்து, மக்களின் வாழ்க்கையை நாசமாக்கியிருக்கிறது. பொருளாதாரத்தைப் பற்றி பகுத்தறிவு படைத்தவர்கள் இதை ஏற்றுக் கொள்ளாமலிருக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட அடிப்படையான விஷயங்களைப் பற்றி ஒன்றும்

[Sri V. Madanagopal]

[1st March 1955]

வரையறுக்காமல், 'ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிட்டோம்; இன்னொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் கொண்டு வரப் போகிறோம்' என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் பொருளாதார நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு திட்டம் வகுக்க வேண்டும். சர்க்கார் ஒரு ரூபாய் செலவழித்து ஒரு திட்டம் கொண்டு வந்தாலும், அதையும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது. ஆனால் செலவு செய்யப்படும் பணம் நியாயமாகச் செலவு செய்யப்படவேண்டும் என்று தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். எந்தத் திட்டத்தையும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எதிர்க்கவில்லை. ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஒரு உபயோகமற்ற குப்பைத் திட்டம் என்று நாங்கள் கூறவில்லை. அஸ்திவாரத்திலே ஓட்டைகள் இருக்கின்றன என்று தான் சொல்லுகிறோம்; அவைகளை அடைக்க வேண்டுமென்ற கூறுகிறோம். ஐந்தாண்டுத் திட்டம், ஓட்டைவாளியைக் கொண்டு தண்ணீர் இறைக்கக் கூடிய திட்டம் என்று பணிவுடன் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

"நிலச் சீர்திருத்தம் கனவில் காணும் விஷயமாகவே யிருக்கிறது. பல வருடங்களாக இந்த விஷயத்தைப் பற்றி பேச்சளவிலேயே காலம் கடத்தப் பட்டுவருகிறது. சமீபத்திலே தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் நிலச் சீர்திருத்தக் கமிட்டி நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக யோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த யோசனை முற்போக்கானதல்ல. உதாரணமாக, காஷ்மீரை எடுத்துக் கொண்டால் அது ஒரு சிறிய State-தான். ஆனால், அங்கே குறிப்பிடத் தக்க அளவுக்கு நிலச் சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்று வந்திருக்கிறார்கள். நேஷனல் பிளானிங் கமிட்டி கூட 75 சத விதிகம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறது. தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி கூறிய யோசனையானது ஏற்கெனவே இருக்கக் கூடிய விஷயங்களைத் தான் சட்டமாக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறது. குத்தகை, வார்த்தை எடுத்துக்கொண்டால், முதல் தரம் 50 : 50, இரண்டாம் தரம் 60 : 40, மூன்றாம் தரம் 70 : 30 என்ற முறையில் சீர்திருத்தம் வேண்டுமென கூறுகின்றனர். அவர்களுடைய யோசனை நெருக்கடியைத் தீர்க்கக்கூடிய நிலச் சீர்திருத்தம் ஆகாது. நிலத்தை துண்டு துண்டாகப் பங்கு போட்டால் அளர்த்தம் ஏற்படும் என்பது தான் அவர்களுடைய கண்ணோட்டமாகியிருக்கிறது. இது அபத்தமான யோசனை என்று நான் கூறுகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமென்றால், ஒரு குடும்பத்திற்குத் தேவையான நிலம் போக, பாக்கி உபரி நிலத்தை, நிலமில்லாத விவசாய மக்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதாயிருக்க வேண்டும். அதன் மூலம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் ஓரளவு தடுக்க முடியும். தொழில் வளர்ச்சியும் ஏற்படும். இந்த மாதிரி நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யாமல் கூட்டுப் பண்ணை முறையையோ, அல்லது டிராக்டர்கள் போன்ற புது இயந்திரங்களைப் புகுத்தும் முறையையோ கையாண்டால், அந்தக் கொள்கை, குதிரைக்கு முன்னால் வண்டியை நிறுத்துவது போலத்தான் ஆகும். ஆகவே, தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படப் பிறகு தான் கூட்டுப் பண்ணை முறையைக் கையாளுவதைப் பற்றியோ அல்லது புது இயந்திரங்களைப் புகுத்துவது பற்றியோ யோசிக்க வேண்டும். நிலத்தைத் துண்டாக்கக் கூடாது என்பது ஆபத்தான போக்கு. ஆகவே இதைப் பற்றி சர்க்கார் யோசனை செய்யவேண்டும்.

"அடுத்தபடியாக, லேவாதேவி முறையை எடுத்துக் கொள்வோம். டர்க்டர் நாராயணஸ்வாமி நாயுடு அவர்கள் கணக்குப்படி 1947-ம் வருஷத்தில் விவசாயிகள் கடன் ரூபாய் 280 கோடியாகியிருந்தது. இன்றைக்கு இந்த மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதாவது ஆந்திரம் பிரிந்த பிறகு, தமிழ் நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளின் கடன் சுமார் 200 கோடியிலிருந்து 250 கோடி ரூபாய் வரையில் இருக்கும். விவசாயிகள் வட்டியாகக் கொடுக்கும் பணம் கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 30 கோடி ரூபாயாக உள்ளது. இந்த இரண்டு விஷயங்கள் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு எவ்வளவு முக்கியமான விஷயங்கள் என்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும். குத்தகை வாரமுறையிலும் வட்டி மூலமாகவும் விவசாயிகளின் செல்வம் பறிக்கப்படுவதால் அவர்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்து விட்டது. இன்று நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு நிலத்திலிருந்து 2,000 அல்லது 4,000 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறது என்று வைத்துக்கொண்டால், அதை அவர்கள் தொழில் வளர்ச்சிக்காக உபயோகிப்பதில்லை. விவசாயிகளுக்கு அதிகமான வட்டிக்குக்

1st March 1955] [Sri V. Madanagopal]

கொடுப்பதில் தான் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். வியாபாரிகளும் சரி, நிலம் வைத்திருப்பவர்களும் சரி, மீதமாகும் பணத்தை 15 மூட்டை குத்தகை வரக்கூடிய நல்ல நிலமாக யிருந்தால், அந்த நிலத்தை வாங்குவதில் தான் அந்தப் பணத்தைப் போடுவார்கள். நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்காகக் கொடுப்பதில்லை. நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்குக் கோடிக்கணக்கில் பணம் தேவையாக யிருக்கிறது. இந்த வருடம் நமக்குத் தேவையாக யிருக்கும் 24 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து எதிர் பார்க்கிறோம். ஆகவே இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை சமாளிப்பது பெரிய பிரச்சனையாக யிருக்கிறது. நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பணம் தேவை யென்றால், நாட்டில் மீதமாகக் கூடிய செல்வத்தை நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று கூற யிருப்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, விலைவாசிகளின் வீழ்ச்சி மிகவும் வருந்தத் தக்க விஷயம். இதைப் பற்றி அதிகமாகக் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை யென்றும், பொறுத்திருந்து விலைவாசிகளின் போக்கை இன்னும் சிறிது காலத்தாக்குக் கவனித்துவரவேண்டுமென்றும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இது விபரீதமான போக்கு என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். ஏற்கெனவே நான் கூறியது போல், இந்த விலைவாசி வீழ்ச்சியானது ஒரு ‘பிளேக் நோய்’ போன்றது. பொறுத்திருந்து பார்ப்போமென்று சொன்னால், இந்த மாகாணத்தில் ஒரு நெருக்கடியான நிலைமையை சிருஷ்டிப்பது போலத்தான் ஆகும். உதாரணமாக, நமது மாகாணத்தில் கடலை உற்பத்தியை எடுத்துக் கொள்வோம். 1,677,900 ஏக்கரா நிலத்தில் கடலை பயிரிடப்படுகிறது என்று சர்க்கார் கணக்கைப் பார்த்தால் தெரிகிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு அரைடன் கடலை கிடைக்கும். நம் மாகாணத்தில் எட்டு லட்சம் டன் கடலை உற்பத்தியாகிறது. இதற்கு இப்பொழுது விலை வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை சர்க்கார் கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டும். 1953-ம் வருஷத்தில் பொதி ஒன்றுக்கு அதாவது 531 பவுண்ட் கொண்ட பொதி ஒன்று ரூ. 237 என்று விற்கப்பட்டது. 1954-ம் வருஷத்தில் அதை பொதி ரூ. 165 என்று விற்கப்பட்டது. 1955-ம் வருஷத்தில் ஒரு பொதி ரூ. 98-க்கு விற்கப்படுகிறது. 1953-ம் வருஷத்தை விட 60 சதவிகிதம் விலை குறைந்திருக்கிறது. 1954-ம் வருஷத்தை விட 1955-ம் வருஷத்தில் இன்னும் விலை குறைந்திருக்கிறது. இதன்மூலம் நம்முடைய நாட்டின் விவசாயம் எந்த அளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய வேண்டும். இந்த இரண்டு வருஷத்தில் 60 கோடி ரூபாய் விலை வீழ்ச்சியால் பாதிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டு வருஷங்களில் இவ்வளவு விலை வீழ்ச்சி அடைந்தால் அது விவசாயிகளை எந்த அளவில் பாதிக்கும் என்பதை யோசிக்க வேண்டும்.

11-20
a.m.

“இப்பொழுது ஐந்து ஆண்டு திட்டம் என்று கூறுகிறார்கள். அதனால் எந்த அளவில் சமூகம் சீர்திருத்தம் அடைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதன் மூலம் நெருக்கடிதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூலம் நெருக்கடியை தீர்க்க முடியாது. கடலை வியாபாரத்தில் 60 கோடி ரூபாய் வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. ஏற்றுமதி வர்த்தகம் பெருகி இருக்கிறது என்று நிதி மந்திரி சொல்லுகிறார்கள். இந்த ஏற்றுமதி கொள்கையினால் விவசாயிகளுக்கு லாபம் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பிரிட்டிஷ் கம்பெனிகளும் பெரிய முதலாளிகளும் தான் இந்த ஏற்றுமதிக் கொள்கையினால் லாபம் அடைகிறார்கள். பஞ்சு விலையும் வீழ்ந்துள்ளது. 52-வது வருடம் அக்டோபர் விலையில் 53-ம் வருட அக்டோபரில் பஞ்சு மொத்த விலை 461-லிருந்து 423-ஆக குறைந்துள்ளது. இதே காலத்தில் மதுரை ஹார்வி மில் நூல் விலை கட்டு 21 ரூபாய், 29 ரூபாய் வரை உயர்ந்துள்ளது. இதனால் ஹார்வி மில்லுக்கு ரூ. வருடத்தில் 52, 53-வது வருடத்தைவிட 53, 54-ம் வருடத்தில் 46 லக்ஷ ரூபாய் லாபம் கூடியுள்ளது. அதாவது விவசாயிக்கு நஷ்டம், துணி விலை உயர்வால் பொதுமக்களுக்கு பாதிப்பு, ஹார்வி முதலாளிக்கு லாபம்.

“இந்த மாதிரியே கரும்பு விலை குறைக்கப்பட்டுள்ளது. சர்க்கரை இதர மில் முதலாளிகள் லாபம் உயர்ந்துள்ளது. ஆக இந்த விலை வீழ்ச்சியை தடுக்க சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்”

[1st March 1955]

SRI K. VINAYAKAM :—“ On a point of order, Sir. May I know why there is no Minister in the Treasury Bench.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Hon. Minister for Finance is inside the House though not in the Treasury Bench.”

SRI V. MADANAGOPAL :—“ இன்று மின்சாரத்திற்கு என்று 11 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவைகளுக்கு வேண்டிய மெஷின்களும் வெளி நாட்டிலிருந்து வாங்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. நம் நாட்டின் தொழில்களுக்கு வேண்டிய கருவிகள் எல்லாம் வெளிநாட்டிலிருந்து வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவைகளை ஏன் நம் நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்யக்கூடாது? வெளிநாடுகளிலிருந்து கருவிகளை வரவழைப்பதால் இங்கு வேலையில்லா திண்டாட்டம் அதிகரிக்கிறது. ஏன் அப்படி வெளிநாட்டிலிருந்து வரவழைக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். நம் நாட்டில் கணரக தொழில்களை துரிதமாக அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும்.”

“ தொழில் முன்னேற்றம் என்று கூறி இருக்கும் தொழில்களை நாசப் படுத்தும் முறையில் புதிய இயந்திரங்களை தற்காலிகமாக புகுத்தக்கூடாது. இன்று தமிழ் நாட்டில் 30 ஆயிரம் பேர் வேலை செய்யும் தோல் பதனிடும் தொழிலில் புதிய மிஷின் புகுத்தப்படுவதால் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லாத நிலை ஏற்படுகிறது. இதுபோன்றே மரம் அறுக்கும் தொழில், மாவு ஆட்டும் தொழில்களில்கூட மிஷின் புகுத்தப்படுவதால் வேலையில்லா திண்டாட்டம் தீவிரமாகிறது. இவ்விதம் மிஷின் புகுத்தப்படுவதை தடுத்து நிறுத்தவேண்டும். புதிய தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை நிறுத்திக்கொள்கின்றேன்.”

* SRI K. VENKATASWAMI NAIDU :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, when I was hearing the Finance Minister's budget speech, I was feeling very happy as it was referring to a prosperous state of affairs. Formerly, we used to hear in the budget speech about land revenue remission, famine relief, purchase of foodgrains and the like. But to-day we are not hearing about such subjects; we are hearing about the several improvements in our State. The composite State of Madras used to have a budget to the tune of sixty crores of rupees. To-day the residuary Madras State is touching the limit of fifty crores which, by itself, is a great feature. Besides we have transactions to the tune of another twenty crores outside the Revenue Account. All these things show that we are doing better work in the State.

“ A happy feature of this budget is irrigation. We will be almost completing the major irrigation works this year and seven and a half crores will be spent on this item. This shows that all the available water is impounded and utilized for agricultural purposes. Electricity has eleven crores to its credit in this budget year. I think this is by far the biggest allotment ever made for electricity development. Then, we have the Neiveli Lignite Project. Now there is quite a good hope that this project will be a success and that it will yield a very good return. We find that the Madras Government will get one-fourth of the net profits from the project without having to incur any expenditure.

“ Then we have the most important subject of education. I am very happy to note that all poor boys will have free education

1st March 1955] [Sri K. Venkataswami Naidu]

up to and inclusive of Third Form. Till now we did not provide free education to all classes. For the first time, the Government took courage and said that all poor children irrespective of their caste, creed or community would have free education up to Third Form. This is a very great step and I congratulate our Education Minister on this happy announcement. Education is a complicated problem and I am glad that all educational experts are at it. Collegiate education, secondary education and elementary education are all in the melting pot. The experts are not still able to say what will be the best system of education for our State. But there are hopeful indications that a good system will be evolved in very near future and that we will have once, for all a settled educational policy. I am sure that the Education Minister, with his enthusiasm and industry, will evolve an ideal educational policy. I request him to leave no stone unturned to see that this vexed question of education which has been undergoing several vicissitudes is once for all settled. Then, Sir, I have to make some observations on some aspects of administration which require the special consideration of the Government. In the matter of urban water-supply and drainage, the Government themselves have admitted that they have not been able to do much in the past for lack of resources. But I am glad that in this Budget they are making a good beginning by providing funds for that purpose. This has been a long neglected subject. If we see the various towns in this State we will find that very little has been done in the matter of water-supply and drainage and the people living there do not have proper amenities. Anyhow a beginning has been made and I hope that within a short time these amenities will be provided for these towns which did not have them for years and years together. We must treat this problem as a matter of first-rate importance.

“ Then, I come to the water-supply in the Madras City. I know that this time it is the villagers' turn and drinking water facilities should be provided for the villages now. Still, I must say, that the Madras City is the capital of this State where people from all parts of the State come and do business. So, proper attention must be given to the needs of the Madras City especially in the matter of drinking water facilities. If we do not keep the capital of our State in a good condition, our State will not be considered as a very forward State. So, no stone should be left unturned to see that the City is provided with all good amenities. If we take the water-supply in the City, it is in a very precarious condition. If, for three years there is no rain, all the water resources of the City will be dried up and there will be no water for the people of the City. The City is fast expanding but the water-supply is not sufficient for its expanding needs. So, we must find and devise ways and means to see that we get a very copious water-supply. We must find out a solution to get over this difficulty. So far we have not done anything in that direction. We were expecting that the waters of the Krishna river might be brought to the City but it might be difficult now because it is in another State. We must try to get water from sources which will never fail us. For instance, in the case of some capital towns,

11-30
a.m.

[Sri K. Venkataswami Naidu] [1st March 1955]

water is brought even from a hundred miles to the capital town. So also here we must get water from wherever it is available in this State.

“ There is another vexed problem facing the City. That is the problem of level crossings. I do not think that it is the responsibility of the Government of Madras to look after these level crossings. The railway line cuts across many places in the City and there are a number of level crossings in all these places. They have been there ever since I know, say, for at least 30 years. I have been agitating for the removal of at least one level crossing both in the Corporation of Madras and in the Assembly but so far no level crossing has been removed at all. We have got level crossings near the Fort and near the McNichol Road. At all these level crossings, the traffic is held up for half an hour. (Interruption from the Hon. Sri C. Subramaniam.) Only when we see that some material is being stocked there and some work is begun, we will be sure about the starting of the work. I think, high priority must be given to this work. Even after thirty years this problem has not been solved.

“ Sir, I am glad that the City Improvement Trust has come to stay. Recently, there was a rumour that it might be abolished but I am glad that at last good counsel prevailed and it has come to stay. The City Improvement Trust is a very important institution and if it is given good encouragement, it is bound to do a great deal in tackling the problems facing a big City like Madras which the Corporation of Madras cannot handle. It is only for that purpose it has been formed and it has been a success in various places, and I wonder why it should not continue to function in our City. Now we are dealing with very important problems affecting slum-dwellers and pavement-dwellers and small houses have to be built for the poor class of people. We are indeed fortunate to have an officer of great experience as the head of this Improvement Trust and, I hope, with a little more encouragement from the Government, the Improvement Trust will do very good work. I am told—I am not quite certain—that it is not getting adequate grants from the Government. Without adequate grants, it cannot do any work especially at this time when this matter of housing is considered as one of national importance. Sufficient encouragement must be given to it.

“ Now, I would like to dwell, for a few minutes, on Religious Endowments. The amending Act has been passed and we are on a much more stable ground than we were a year ago. But I find in this Budget no additional provision is made for the more efficient administration of the concerned department. The department is so poorly manned and if at all we want to do any work worth mentioning, we must do it with proper staff. It is very understaffed and the Inspectors are very few and they are only touching the fringe of the problem. I also find that there is a lot of arrears to be collected and, I am sure, with a little more staff, this department will really do good work.

1st March 1955] [Sri K. Venkataswami Naidu]

“ Also the Administration Report of this department is not full of information but it is only scrappy. Many details of work in which the department is engaged are not known to the public because the report is very small. I hope next time they will give a comprehensive report. In this connection, I may be permitted to state that very important places like Dhanushkodi and a temple in Tranquebar are being swallowed by the sea. There are very good monuments there and it is worth while to remove them to a safer place and reinstall them there. There is some agitation that the administration of some important temples in our State should be taken over by the Centre. (Interruption.) They want to make them tourist centres and places of national importance. I do not like the administration of those monuments to be handed over to the Centre. Our State should continue to have them and they should be well kept and well preserved as monuments of historical and architectural importance.

“ Then, under the Hindu Religious Endowments Act, we have taken over the administration of charitable endowments. In the Government records, we have got so many files relating to the mismanagement of major and minor charitable endowments. I am told that no staff has been provided to look after the work of these endowments. That is why the work has not yet been undertaken. Though the Government have taken powers in the Act to supervise the work of these charitable endowments, they have not so far exercised them. I hope at least this year they will make some provision towards it. We know that there are a number of big and small charitable endowments which are not being properly administered or supervised. We can efficiently administer them only if we have adequate staff. Then only we can really do a lot of work. I am very happy that the Co-operative Department is to be overhauled. We are talking of a socialistic pattern of society and co-operatives are one of the main adjuncts of such a society. Unless we have this Co-operative Department functioning in the best manner possible we will not be able to achieve our object of a socialistic pattern of society. I am therefore glad that a high power committee has been appointed and I hope that they will leave no stone unturned to see that this department is put on a very efficient basis and that it serves the good purpose for which it is intended.

11-40
a.m.

“ Sir, since my time is almost over, I will conclude with a few more words. In this Budget very good importance and prominence is given to the Five Year Plan. At this time, all of us without any party difference, should see that these large amounts which have been given by the Central Government and which our Government have also provided are well utilized and we must also with an eagle's eye see that the works are carried out quickly and that within the time allotted the Five-Year Plan is made a success.”

* DR. G. CHITRAMBALAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த வருஷ பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்த அம்சத்தில் நான் சில விஷயங்களை எடுத்தக்காட்ட வேண்டிய

11-50
a.m.

[Dr. G. Chitrabalam]

[1st March 1955]

நிலையில் இருக்கிறேன். இந்த வருஷ பட்ஜெட்டில் முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால், என்ன முன்னேற்றமான பாதையில் போகிறார்கள் என்றால் ஒரே ஒரு நன்மைதான் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதாவது 7-வது படிவம் வரை எல்லா பிள்ளைகளும் சம்பளம் இல்லாமல் படிக்க வசதி கிடைத்தது ஒன்றுதான். மற்றபடி படிக்கக்கூடிய பையன்களுக்காக மற்ற வசதிகள் இருக்கின்றனவா என்றால் கிடையாது. ஏன் இல்லா என்றால் கிராமங்களில் அனேகமாக படிக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதற்குக் காரணம் ஒருவேளைச் சாப்பாடுக்குட இல்லாத நிலையில் அனேக ஹரிஜனங்களும், பிற்பட்ட சமூகத்தவரும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உடை வசதி கூட கிடையாது. பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கக்கூடிய நிலையிலலாதபோது, நாம் இந்தக் கல்விச் சலுகையை கொடுத்ததானது அதிகமான சலுகை என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. இருந்தபோதிலும் அதை ஒருவாறு நாம் வரவேற்கவேண்டியதுதான். இதற்குப்பதிலாக நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும். மூன்று வருஷமாக நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருகிறோம் கொண்டுவருகிறோம் என்று இந்த சர்க்கார் ஏமாற்றிக் கொண்டுவருகிறார்கள். அதை உடனடியாகக் கொண்டுவந்தால் நல்லா இருக்கும். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்தால் ஏழை விவசாயிகளும் நடுத்தர மக்களும் படிக்கக்கூடிய வசதி ஏற்படும். உபகாச் சம்பளம் கொடுப்பதினால் அவர்களுக்கு எல்லா பிரயோஜனமும் கிடைக்கமுடியும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதை விட்டுவிட்டு நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவருகிறேன் என்று சொல்லி மிராச்தார்களுக்குச் செளகரியமான நிலைமையிலே அதிகாரிகளும் உடந்தையாக இருந்துகொண்டு போன வருஷத்திலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றக்கூடிய நிலையில் தொந்தரவு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் போன வருஷம் முதல் உழைத்துப் பயிர் செய்த நிலங்களை மிராச்தார்கள் பிடிக்கிக்கொண்டு அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப்பைக்கொண்டு நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றக்கூடிய நிலையில் போகிறார்கள்.

“ அனேக கிராமங்களில் மகசூல் அதிகரிப்பு கிடையாது. உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால் திருச்சி ஜில்லாவிலே கிளியூர் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு இடைத்தரகர் இருக்கிறார். அவருக்குச் சொந்தமாக மூன்றரை ஏக்கர் நிலம் இருந்தாலும், இன்னும் 130 ஏக்கர் குத்தகைக்கு வாங்கிக்கொண்டு ஏழை விவசாயிகளைக் குறிப்பாக ஹரிஜன மக்களை எவ்வளவு ஒடுக்கமுடியுமோ அந்த அளவுக்கு ஒடுக்குகிறார்கள். இடைத்தரகர்களுக்கும் மிராச்தார்களுக்கும் பக்கபலமாக இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் அனேகம்பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பெரிய பெரிய அதிகாரிகள், போலீஸ்காரர்கள் எல்லோரும் உடந்தையாக இருப்பதால் சின்ன விவசாயிகள், குறிப்பாக ஹரிஜனங்களை, ரொம்ப தொந்தரவு பண்ணக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். திருமயம் தாலுகா, குமாரப்பட்டி என்னும் கிராமத்தில் விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டு, அவர்கள் நிலத்தைப் பிறங்கி பெரிய மிராச்தார்கள் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். மணியக்காரரும், கணக்குப்பிள்ளையும் தரகர்களுக்கும் மிராச்தார்களுக்கும் உதவியாக இருப்பதால் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று அனேக ரிபோர்ட் மூலமாகத் தெரிந்திருக்கும். இந்த நிலையில் நமக்கு நிலச்சீர்திருத்தம் வந்தாலொழிய ஜனங்களுக்கு நன்மை கிடைக்காது. இதை உடனடியாக கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் மந்திரிசபை. இதுவிஷயத்தைக் கூடியசீக்கிரம் ஆலோசித்து திட்டவட்டமாகத் தெரியப்படுத்தவேண்டும்.

“ விற்பனை வரி ஒருமுனை வரியாக கொண்டுவரவேண்டுமென்று வியாபாரிகள் சங்கங்கள் மூலமாகவும் பன்முறை தெரியப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அப்படித் தெரியப்படுத்தியும் சர்க்கார் அதை கவனிக்கவில்லை. விற்பனை வரியினால் சர்க்காருக்கு நிறைய லாபம் கிடைக்கிறது என்று ஒருமுனை வரி திட்டத்தை கொண்டுவருவதற்கு இஷ்டமில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி இருப்பதினால் நேர்மையான வியாபாரிகளும் தவறுதலாகப் போகக் கூடிய நிலைமையை உண்டுபண்ணும். மக்களை நியாயமான வழிகளில்

1st March 1955] [Dr. G. Chitrabalam]

நடந்துகொள்ளும்படி சர்க்கார் வழி செய்யவேண்டுமெயொழிய தவறுதலான வழியில் மக்கள் போவதற்கு சர்க்காரே உடந்தையாக இருப்பது சரியல்ல.

“எங்குப்பார்த்தாலும் திருட்டு நடைபெறுகிறது. ஜனங்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை என்பதின் காரணமாக திருடவேண்டியதாக இருக்கிறது. திருட்டை பிடிப்பதற்கு போலீஸாரால் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. மதுவிலக்கு குற்றங்கள் அதிகமாகிவிட்டன. அரசியல் தலைவர்களைக் கவனிக்கவேண்டிய வேலை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மந்திரிகள் ஒரு ஊருக்குச் சுற்றுப்பிரயாணம் போகும்போழுது அவருடைய பந்தோபஸ்துக்காக போலீஸ் ஏற்படுத்தப்படுவதனால் போலீஸார்கள் சாதாரணமாக அன்றும் கவனிக்கவேண்டிய வேலையை விட்டுவிடவேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி திருட்டுக் குற்றங்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு போலீஸாருக்குப் போதிய அவகாசம் இல்லாத நிலைமையில் ஜனங்களுக்கு பீதி விளையக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த ஊரில் இருக்கக்கூடிய ஜனங்கள் இரவு பூராவும் தூங்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இது விஷயத்தில் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“அரசாங்கம் சோஷலிஸப் பாதையில் சமுதாயத்தை அமைக்கப் போவதென்றால் திருட்டை திருத்தியாகவேண்டும். நாய்களை வெளியிலிருந்து வரவழைத்தால் மட்டுமே போதாது. திருட்டை ஒழிக்கதிடங்கள் போடவேண்டுமே ஒழிய அப்படிச்செய்யாமல் நாய்களைக் கொண்டு வருவானேன்? இதற்கு திருட்டை ஒழிக்கப் பெரிய அதிகாரிகள் அவசியம் இல்லை. திருட்டை ஒழிக்கவேண்டும் என்றால் வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வகை செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு நிலங்கள் பயிர்வதற்கு அளிக்கப்பட்டு அவர்களை அதில் ஈடுபடச் செய்யவேண்டும்.

“வரியை மேலும் மேலும் உயர்த்திக்கொண்டே போவதென்றால் அது முறையல்ல. நேர்மையான அரசாங்கம் இருக்கிறதென்றால் முதலில் போடப்பட்டிருக்கும் வரியை நன்றாக மக்களுக்கு பயனுள்ள வகையில் செலவழிக்க வகை செய்யவேண்டும். லஞ்சம் ஒழிக்கப்படவேண்டும். பி.டபிள்யு.டி. கண்டிராக்டர்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் சர்க்காரிடமிருந்து கண்டிராக்ட் மூலமாக எவ்வளவு பணம் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவரும். கவர்ன்மெண்ட் மூலமாக அவர்கள் நிதியை பணத்தை சம்பாதித்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்த்தால் அவ்வளவு பணத்தையும் சர்க்கார் மீதம் செய்திருக்கலாம். வரியை அனேகமாகப் போடவேண்டியதில்லை. லஞ்சத்தை ஒழித்தால் பணத்தை அதிகமாக மிச்சம் செய்யலாம். வரி போடவேண்டிய அவசியமே இருக்காது. இதைத் தெரிந்துக்கொள்ளாமல் வரியைப்போட்டு ஜனங்களிடையே ஏன் எதிர்ப்பை உண்டுபண்ணவேண்டும்.

“ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவோ மான்யங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எப்படி பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது என்றால் ஒரு கிணறுக்கு 1,000 ரூபாய் செலவாகிறது. அதில் 100 ரூபாய் அல்லது 200 ரூபாய் தான் உண்மையாகவே செலவு செய்யப்படுகிறது. 800 ரூபாய் கண்டிராக்டர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் போய்விடுகிறது. இம்மாதிரி பணம் வீண விரயம் செய்யப்படுகிறது.

“பழைய மந்திரி ஸ்ரீ கே. வெங்கடசாமி நாயுடு அவர்கள் சொன்ன பிரகாரம் கூட்டுறவு இலாகாவானது மிக முக்கியமான ஒரு இலாகா. இந்த இலாகாவை இன்னும் திறம்பட அமைக்கவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். அதற்காக ஒரு கமிட்டியை அமைத்ததானது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது. கூட்டுறவு முறையை மிகவும் நல்லமுறையில் வளர்த்தால் ஜனங்களுக்குச் சௌகரியமான நிலை ஏற்படும் என்பது பொது ஜனங்களிடையே அபிப்பிராயம். இது மந்திரி அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். கூட்டுறவு இயக்கம் வளரவேண்டுமென்றால் ஏற்றுமதி லைசன்ஸ் சலுகை கொடுக்கப்படவேண்டும். விற்பனை வரியிலே எவ்வளவோ கஷ்டம் இருக்கிறது. தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் விற்பனை வரியை மறைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆனால் கூட்டுறவு இலாகாவில் விற்பனை வரியை கொஞ்சம்

[Dr. G. Chitrambalam]

[1st March 1955]

11-50
a.m.

கூட மறைக்க முடியாது. கூட்டுறவு இலாகாவை விற்பனை வரி ரொம்பவும் பாதிக்கிறது. அதற்காக அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். காலணை என்பதை ஒரு பைசாவாகக் குறைக்கலாம். கொள்முதல் பண்ணுவதற்கு குறைந்த வட்டியிலே சர்க்கார் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குப் பணம் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களால் நடத்தப்படும் தோல் பதனிடும் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டால், தோல் சாமான்கள் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களிலிருந்து, போலீஸ்காரர்களுக்கு வேண்டிய தோல் சாமான்களை வாங்கவேண்டுமென்று ஒரு உத்திரவை அரசாங்கம் போடவேண்டும். இதில் கணம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு இந்த மாதிரி ஒரு உத்திரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், ராணுவத்திற்கு உபயோகப்படும் தோல் சாமான்களையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு ஏற்படவேண்டும். இந்த மாதிரி ஆதரவு கொடுத்தால் தான் கூட்டுறவு இயக்கம் முன்னேற்றமடைய முடியும்.

“அதற்கடுத்தாற்போல் கூட்டுறவு பால் சப்ளை யூனியன் பொருத்த வரையில், நமது நாட்டிலிருக்கும் மாட்டுச் செல்வம் எந்த நிலையிலிருக்கிறது என்று பார்த்தால், சில காலத்திற்கு முன்பு நமக்கு வேண்டிய பால் நமது நாட்டிலிருந்தே கிடைத்து வந்தது. இப்பொழுது, வெளி நாட்டிலிருந்து பால் பவுடர் இறக்குமதியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பவுடர் தேகத்திற்கு கெடுதியை விளைவிக்கக் கூடியது. சில டாக்டர்கள் பால் பவுடர் தயார் செய்யும் சில கம்பெனிகளுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு, இந்தப் பவுடரை உபயோகிப்பதில் கெடுதல் ஒன்றும் ஏற்படாது என்று சொல்கிறார்கள். சுத்தமான பால் நம் நாட்டிலேயே கிடைக்கிறபொழுது, வெளி நாட்டிலிருந்து இந்தப் பவுடரை இறக்குமதி செய்யவேண்டிய அவசியமேயில்லை. இதை இறக்குமதி செய்வதால் சுத்தமான பால் கிடைப்பதில்லை. அதோடு பால் தொழில் செய்பவர்களுக்கு இடைஞ்சலையும் விளைவிக்கிறது.

“பால் சீக்கிரத்தில் கெட்டுப்போகும் ஒரு பொருள். அதற்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படவில்லை. ஆனால் உருளைக்கிழங்கிற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உருளைக்கிழங்கு பதினைந்து நாட்கள் வரை கெடாமலிருக்கும். உருளைக்கிழங்குக்கு விதிவிலக்குக் கொடுத்திருக்கும் பொழுது, பாலுக்கு ஏன் கொடுக்கக்கூடாது? பால் சப்ளை செய்யும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும், தனியாக பால் உற்பத்தி செய்யும் உற்பத்தியாளருக்கும், விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்குமாறு நிதி மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கலப்படத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கணம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் ‘அக்மார்க்’ நெய் தான் உயர்ந்தது என்று சொல்லுகிறார்கள். தனிப்பட்ட பணக்காரர்கள், கிண்டியிலிருக்கும் Analyst-யிடம் போய் அவர்களது செல்வாக்கை உபயோகித்து, இந்த ‘அக்மார்க்’ நெய் தான் நல்லது என்று Certify, செய்து, அது விற்பனைக்கு வருகிறது. இது உண்மையில் மிகவும் சுத்தமான நெய் என்று சொல்ல முடியாது. இதை விட நல்ல நெய் எவ்வளவோயிருக்கிறது. இந்த ‘அக்மார்க்’ நெய் நல்லது என்று சொல்லுகிறது கணம் மந்திரி அவர்கள், அதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் அதில் என்ன சூது இருக்கிறது என்பது புலனாகும். ‘அக்மார்க்’ நெய்யைத் தான் லெர்டிபைட் பண்ண வேண்டுமென்ற அவசியம் கிடையாது. வனஸ்பதிக்கு கலர் கொடுத்து சுத்தமான நெய் கிடைக்கும்படி செய்யலாம். வேறு ஒன்றையும். அத்துடன் கலக்க முடியாது. சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் சென்னைக்கு வந்தால் நல்ல நெய் சாப்பிட முடியாத நிலையிலிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கிறது சர்க்காரின் நிர்வாகம். எத்தனையோ இலாகாக்களிலிருந்தும், இந்த மாதிரி விஷயங்களை கண்காணிப்பதற்கு இடமில்லாத நிலையிலிருக்கிறது. தேங்காய் எண்ணெயில் ‘வெள்ளை எண்ணெயை’க் கலக்கிறார்கள். இந்த எண்ணெயை ஜனங்கள் சாப்பிடவேண்டிய நிலையிலிருக்கிறார்கள். இது உடம்பிற்கு கெடுதலை விளைவிக்கும். ஆகவே இந்த மாதிரி கலப்படத்தைத் தடுக்க சர்க்கார் முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

1st March 1955] [Dr. G. Chitrambalam]

“புகையிலை, சிகரெட், பீடி, இவைகளின் மீது வரி விதித்திருக்கிறார்கள். வயிற்றுக்கு ஆகாரம் கிடைக்காத நிலையில் தான் இந்த மாதிரி வஸ்துக்களை மக்கள் உபயோகிக்கிறார்கள். பீடி, சிகரெட் எல்லாம் உம்பை பாதிக்கிறது என்பது உண்மையே. ஆனால் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரம், உடை, விஷயங்களில் செளகரியம் செய்து கொடுத்து, அதற்குப் பிறகு இந்தமாதிரி வரியை உயர்த்திப் போட்டால்கூட வர வேற்கலாம். அந்த மாதிரி செளகரியங்கள் செய்து கொடுக்காத வரையில், சர்க்கார் இந்த விஷயங்களில் தலையிட வேண்டிய அவசியமில்லை.”

* SRI V. K. PALANISAMI GOUNDER :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற மூன்று வருட காலமாக நாம் நமது மாகாண வரவு செலவுத் திட்டங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் போல் ஏற்கனவே வந்த பட்ஜெட்கள் இல்லை என்பதை எதிர்க் கட்சியினர் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். இருந்தாலும், எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பதன் காரணமாக, ஏதோ எதிர்க் கட்சிக்கு மேலேயே நன்றி முறையில் தான் அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை எதிர்க்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்பொழுது இரண்டு புதிய வரிகள் போடப்படுகின்றன. இதை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டதான் இந்த எதிர்ப்பு பெரும்பாலும் இருக்கிறது. இந்த இரண்டாவது வரியை எடுத்துக் கொண்டால், நமது ராஜ்யத்திலுள்ள 2½ கோடி மக்களில் ஒரு சில லட்சக்கணக்கானவர்கள் தான் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த வரியைப் போட்டு அதனால் அந்த மாகாணத்திலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் நன்மை செய்வதானது ‘சோஷலிசம்’ என்பதையே யாரும் மறுக்க முடியாது. இருந்தாலும், இப்பொழுது, விவசாயப் பொருள்களின் விலைகள் நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. இந்த நிலையில் இந்த நிலவரியின் மீது அதிகப்படி கட்டணம் வசூலிப்பது பொருத்தமாக இராது என்று தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. இந்த பட்ஜெட்டில் போட்ட மாதிரத்தில் இந்த வரி அமலுக்கு வந்து விடப் போவதில்லை. அதற்காக ஒரு தனி மசோதா கொண்டு வந்துதான் ஆகவேண்டும். அந்த மசோதாவைக் கொண்டு வராமல் நிறுத்தி வைக்கலாம் என்று நான் கூறுகிறேன். விலைவாசிகளின் ஓரளவுக்கு ஏறுமுகமாயிருந்தால் இந்த வரியை விதிக்கலாம். இல்லாவிடில் சர்க்கார் இந்த வரியை கொண்டு வராமல் நிறுத்தி வைக்கலாம். இதை சர்க்கார் யோசித்துச் செய்ய வேண்டும். விலைவாசிகளின் வீழ்ச்சியால் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாததில்லை. ஆகவே இந்த வரியைப் போடாமலிருப்பது நல்லது.”

“இந்த நல்ல பட்ஜெட்டை நாம் எல்லோரும் வர வேற்க வேண்டும். கல்வித் துறையில், மூன்றாம் படிவம் வரையிலும் எல்லா ஏழை மாணவர்களுக்கும் சம்பளம் கிடையாது என்ற சலுகை வரவேற்கத்தக்கது. இந்த மாதிரி பல நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்ற இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.”

“என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். சென்ற மூன்று ஆண்டு காலமாக ஒவ்வொரு பட்ஜெட்டிலும் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி நான் கூறியிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் கூட, எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த பல அங்கத்தினர்கள் இதைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். என் தொகுதிக்குப் பக்கத்திலே பம்பையாறு என்று ஒரு மலை ஆறு இருக்கிறது. அது கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிற்குப் பக்கத்திலிருக்கிறது. திருவாங்கூர் ராஜ்யத்தில் அது போகிறது. அந்த ஆற்றுத் தண்ணீர் வீணாகத்தான் போகிறது. அந்தத் தண்ணீர் மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் ஒரு திட்டத்தை நிறுவ வேண்டும். ஒவ்வொரு பட்ஜெட் விவாதத்தின் போதும், கோவை ஜில்லா கங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களும், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களும் இதைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால், கனம் மந்திரி அவர்கள் இதைப் பற்றிப் பதில் சொல்லுவதே கிடையாது. இந்த விவாதத்திற்குப் பதில் அனிக் கும் பொழுதாவது இதைப் பற்றிச் சொல்லுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவருக்கு ஒரு யோசனை. அவர் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவைச்

[Sri V. K. Palanisami Gounder] [1st March 1955]

12
noon

சேர்ந்தவராகையால் கோயமுத்தூரிலே பல காரியங்களைச் செய்தால், மற்றவர்கள் ஏதேனும் சொல்லுவார்களோ என்று நினைக்கிறார் போலும். (சிரிப்பு.) மற்றவர்கள் இந்த விஷயத்தில் ஒன்றும் நினைப்பதற்கு இடமில்லை. நமது முகாணத்திலேயே வேறு பெரிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களைச் செய்ய முடியாது என்று சொல்லுகின்றபொழுது, இந்தத் திட்டத்தை கோயமுத்தூர் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த ஒரு மந்திரி நிறைவேற்றுவதாயிருந்தால், அதைப் பற்றி ஒருவரும் குறை சொல்ல மாட்டார்கள். ஆகவே இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முன்பிருந்த ஸ்பெஷல் சீப் இஞ்சினியர் இதைப் பார்வையிட்டு இது ஒரு feasible திட்டம், இந்த திட்டத்தை எடுத்துச் செய்யலாம் என்று சொல்லி இருக்கிறார். ஒரு ரிப்போர்ட்டையும் கவர்ன்மெண்டுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். அதன் பிறகு அது ரிவீனியு தரப்பில் அனுப்பப்பட்டு அதையும் கலெக்டர் விசாரணை செய்திருக்கிறார். ஆனால் அதில் ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. அதாவது திருவாங்கூர் ராஜ்யத்திற்கு சொந்த ஆறும் இருப்பதால் அதை எடுத்து நடத்துவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. திருவாங்கூர் ராஜ்யத்தில் அந்த ஆற்றின் தண்ணீரை எடுத்து பிரயோசனப்படுத்த முடியாது. அவர்களுடைய பூமிகளெல்லாம் மோடாய் இருக்கிறது. ஆனால் நாம் அதை எடுத்து பிரயோசனப்படுத்தலாம். அந்த ஆற்று தண்ணீரைக் கொண்டு எடுக்கும் மின்சாரத்தை திருவாங்கூர் சர்க்கார் வைத்துக் கொள்ளலாம். அந்த தண்ணீரை வைத்துக் கொண்டு நாம் விவசாயம் செய்யலாம். ஏனென்றால் நமக்கு விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் தேவையாக இருக்கிறது. அந்த திட்டம் வந்தால், கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் தென் பகுதிக்கு தண்ணீர் சப்ளையாகும். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் கீழ் பவானி பாசனத்தின் கீழ் சில பகுதிகள் விவசாயத்திற்கு வருகிறது. அமராவதி நீர்பாசன திட்டத்தினால் சில பகுதிகள் பாசனத்திற்கு வரும். இந்த இரண்டு திட்டத்தினால் பாசன வசதி ஏற்படாத பகுதிகளுக்கு இந்த தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து பாசன வசதி செய்து கொள்ளலாம். இந்த நதி சுமார் 3,000 அல்லது 4,000 அடிக்கு மேல் மலைபோல் இருக்கிறது. பஞ்சப் பிரதேசமாகிய உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம், பல்லடம் தாலுகாக்கள் இதனால் பலனடையும். அதனால் இந்த திட்டத்தை எடுத்து நடத்த வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இதற்கு எந்த முறையில் பதில் சொல்லப்போகிறார்களோ தெரியவில்லை. மந்திரி அவர்கள் இதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இது இரண்டு ராஜ்யங்கள் சம்பந்தப் பட்டதால் மத்திய அரசாங்கம் இதை பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒரு சட்டம் இந்திய பார்லிமெண்டில் கொண்டு வரவேண்டும் என்று இந்த சர்க்கார் சிபாரிசு செய்ய வேண்டும். அப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து இதை யோசனை பண்ண வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நாங்கள் மூன்று வருஷங்களாக சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். இதை அவசியம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த நதி போகிற இடத்தில் சுமார் 150 அல்லது 200 அங்குல மழை பெய்கிறது. அதனால் நிறைய தண்ணீர் வருகிறது. அந்த ஆற்றில் காட்டுயானை கூட கடக்க முடியாதபடி அவ்வளவு ஆழம் தண்ணீர் போகிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தண்ணீர் இல்லாத நிலைமையில் அந்தத் தண்ணீரை எடுத்து பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இதை அவசியம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த திட்டத்தைப் பற்றி இந்த பட்ஜெட்டில் குறிப்பிடவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன வென்று தெரியவில்லை.

“எங்கள் தாலுகாவில் ஆனியார் இருக்கிறது. அது மேற்கு சமுத்திரத்திற்கு போய்ச் சேருகிறது. அந்த திட்டத்தை இன்வெஸ்டிகேட் பண்ணி இன்ஜினியர்கள் சர்க்காருக்கு ரிபோர்ட் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றியும் திருவாங்கூருடன் பேச வேண்டியதாக இருக்கிறது. திருவாங்கூருக்கு பாய வேண்டிய தண்ணீரை விட அதிகமாக அதில் தண்ணீர் வருகிறது. அந்தத் தண்ணீரை எடுத்து பயன்படுத்தினால் அது சுமார்

1st March 1955] [Sri V. K. Palanisami Gounder]

5,000 அல்லது 10,000 ஏக்கருக்கு பாயலாம். அதைப்பற்றி ஒரு எஸ்டிமேட்டும் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறது. அதையும் இந்த பட்ஜெட்டில் சேர்க்காததற்குக் காரணம் திருவாங்கூர் ஸ்டேட்டின் பேச வேண்டிய காரணமாக இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அதையும் உடனடியாக எடுத்து வேலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்வெஸ்டிகேஷன் முடிந்து அதன் எஸ்டிமேட்டைக் கூட தயார்செய்து சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அதையும் எடுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“ஆயிரியாறு பேசினில் பல பஞ்சாயத்துகள் இருக்கின்றன. அதாவது காட்டூர், காளியாபுரம், ஆனைமலை, உடையகுளம் வேட்டைக்காரன்புதூர் முதலிய பஞ்சாயத்துகள் இருக்கின்றன. அங்குள்ள ஒவ்வொரு கிராமமும் பத்தாயிரம் அல்லது பதினைந்தாயிரம் ஜனத் தொகை உள்ளது. அந்த பஞ்சாயத்துகளில் குடி தண்ணீர் கூட இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கு வரும் ஆற்றுத் தண்ணீரைக் குடித்து அங்குள்ள ஜனங்களுக்கு அடிக்கடி வருஷா வருஷம் காலரா வருகிறது. அதனால் அங்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக ஆலோசனைகள் செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. சர்க்கார் அவசியமாக இந்த திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“எங்கள் தாலுகாவில் கடலை விலைச்சல் அதிகம். அதாவது மணிலாக் கொட்டை பயிர். கடலையின் விலை ரொம்பவும் வீழ்ந்து விட்டதால் அந்த விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எங்கள் தாலுகாவில் அதிகப்படியான கடலை விளைவதால் எங்கள் தாலுகா ஒரு செழிப்பான தாலுகா என்று கூட சொல்வதுண்டு. இப்பொழுது இரண்டு வருஷங்களாக அந்த கடலையின் விலை வீழ்ந்து விட்டதால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். 100-க்கு இப்பொழுது 40 விலைக்குத்தான் விற்கப்படுகிறது. ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கும் விவசாயிக்கு இப்பொழுது 400 ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. அதனால் அவர்கள் அதிர்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு சர்க்கார் ஏதாகிலும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். புள்ளி விவரங்களை எடுத்து விலையெல்லாம் இறங்கிய பிறகு ஏற்றுமதிக்கு அனுமதிக்கிறார்கள். பெரிய வியாபாரிகளுக்கும் கம்பெனிகளுக்கும் அந்த கடலையை விற்பனைக்கு ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதித்து உத்தரவு வருகிறது. ஏற்றுமதியினால் ஏற்படும் விலை உயர்வு விவசாயிக்கு கிடைப்பதில்லை. விலைவாசி ரொம்பவும் குறைந்து விட்டது. ஏற்றுமதிக்குத் அனுமதி கொடுக்கும்போது கூட ஏற்றுமதி வரியையும் அதிகப்படுத்துகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் அதிகம் கஷ்டப்படும்படியாக இருக்கிறது. இந்த சர்க்கார் இதை கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இதைப் போலவே வெல்லத்தின் விலையும் கீழே போய் விட்டது இதையும் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும்.

“இங்கு ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி அடிக்கடி பேசப்படுகிறது. தரிச நிலங்களை ஏழைகளுக்கும் நிலமில்லாதவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. சண்டை காலத்தில் நிலங்களை யாருக்கும் பட்டா பண்ணைமல் வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் காலத்திலிருந்தே இதைப்பற்றி அதிகமாக பேசப்பட்டு வருகிறது. பட்டா செய்து கொடுக்க வில்லை யென்றும், நிலங்கள் ஒதுக்கிக் கொடுக்கவில்லை யென்றும், ஜாரி செய்யவில்லை யென்றும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். சொந்த பூமிகளை வாங்கி பூமியில்லாதவர்களுக்குக்கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் இக்காலத்தில் தரிச நிலங்களுடைய கொடுக்காமல் இருப்பது சரியல்ல. இதுவரையிலும் யாருக்கும் நிலம் கொடுத்ததாக தெரியவில்லை. எங்கள் தாலுகாவில் இம்மாதிரியான நிலம் ஏராளமாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே சாகுபடி பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கும் இன்னும் பட்டா செய்து கொடுக்கவில்லை. அங்குள்ள தாசில்தாருக்கு இதை கவனிப்பதற்கு நேரம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார், அது உண்மைதான்.

[Sri V. K. Palanisami Gounder] [1st March 1955]

முன்பெல்லாம் ரிவினியு டிபார்ட்மெண்டிற்கு அவ்வளவாக வேலை இல்லாமல் இருந்தது. அதனால் அவர்கள் எல்லா வேலைகளையும் செய்து கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது அவர்களுக்கு அதிகமான வேலை இருக்கிறது. முன்பு இருந்ததற்கும் இப்பொழுது இருப்பதற்கும் வித்தியாசம் அங்கு போய் பார்த்தால் தெரியும். ரிவினியு டிபார்ட்மெண்ட்டில் ஒரு மனுக் கொடுத்து அதைப் பற்றி போய் கேட்டால் அது வரவில்லை என்று தான் சொல்லுகிறார்கள். க்ளார்க் அந்த பேபரை ரிஜிஸ்டர் செய்திருந்தால் உண்டு, இல்லாவிட்டால் பேப்பரே இருக்காது. காரணம் அங்குள்ள க்ளார்க்குகளுக்கு அவ்வளவு வேலை இருக்கிறது. அவர்கள் பகலிலும் இரவிலும் தான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை அங்கு போய் பார்த்தால் நன்றாக தெரிய வரும். விளக்கை வைத்துக் கொண்டு கூட வேலை பார்க்கிறார்கள், அதில் குறைவு இல்லை. லீவு நாட்களில் வேலை பார்க்கிறார்கள். அப்படி வேலை பார்த்தும் அவர்களுடைய வேலைகள் பூராவும் நடைபெறவில்லை. இதைக் நிவர்த்திக்க ஒரு கமிட்டியை நியமித்தார்கள். அந்தக் கமிட்டி என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. தரிசு நிலங்களைக் கொடுப்பது என்பது ஒன்றும் நடக்கவில்லை. சர்க்கார் இதற்கென்று தனி ஆட்களைப் போட்டு வேலை செய்ய வேண்டும். தாசில்தாருக்கும் ரிவினியு இன்ஸ்பெக்டருக்கும் இந்த வேலைகளைச் செய்வதற்கு. நேரம் இல்லை. இதற்கு என்று தனியாக சிப்பந்திகளைப் போட்டு இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு, ஜில்லா போர்டு போன்ற ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு பண உதவி செய்வதற்காக 75 லட்ச ரூபாய் அளிக்க சர்க்கார் உத்தேசித்திருப்பதைப்பற்றி நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். எல்லா அபிவிருத்தி திட்டத்தினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வேலைகளை ஸ்தல ஸ்தாபனங்களால் பராமரிக்கப்பட வேண்டியிருப்பதால் அவைகளுக்கு இனியும் நாம் ஒத்தாசை செய்ய வேண்டும். ரோடுகள் போடும் விஷயத்தில் ஸ்பெஷலாக கோயமுத்தூர் ஜில்லா கலெக்டர் ரொம்ப அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு அந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறார். அதற்காக அவரை நான் பாராட்டுகிறேன். அந்தக் காரியங்களை யெல்லாம் பராமரிப்பதற்கு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு சர்க்கார் அதிக ஒத்தாசை செய்யவேண்டும். இப்பொழுது மான்யம் அளிக்க உத்தேசித்திருக்கும் 75 லட்ச ரூபாய் போதாது. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிக ஒத்தாசை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

12-11
p.m.12-12
p.m.

* **SRI T. SHANMUGAM** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சர்க்கார் எப்பொழுதும் வரி விதிப்பதிலேயே கண்ணுட்பமாக இருக்கிறது. முன்னமேயே ஸ்ரீ லி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதன் மந்திரியாய் இருந்த காலத்திலேயே நான் சொன்னேன்; ‘வரவுக்குத் தகுந்த செலவு செய்துகொண்டு மக்களைக் கேடிமமாக வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமே யொழிய வரி போட்டு அதிகச் செலவு பண்ணுவது சரியல்ல; வரி விதிப்பது நியாயம் இல்லை; மக்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்காமல் சர்க்கார் நடக்கவேண்டும்; வரி மேல் வரி போடக்கூடாது’ என்று நான் அப்பொழுது சொன்னேன். முதல் மந்திரி கனம் ஸ்ரீ காமராஜ் நாடார் அவர்கள் முதல் மந்திரியாக வந்த பிறகும் வரிகளையே போட்டு வருகிறார்கள். ஏற்கெனவேயே நாலணா, எட்டணா என்று சர்சார்ஜ் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் விவசாயிகள். இப்பொழுது மேலும் ரூபாய்க்கு இரண்டணா என்று சர்சார்ஜ் போடப்படுகிறது. ரூபாய்க்கு ரூபாண்டணா வரியை ஏழை முதற்கொண்டு பணக்காரர் வரையில் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த வரியிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் 75 லட்ச ரூபாய், இத்தொகையை நாம் எத்தனையோ வகையில் மீதம் பண்ணிக் கொள்ளலாம். இவ்வரியினால் காங்கிரஸ் சர்க்கார் மீது நாட்டிலே கெட்ட பெயர் ஏற்படுமேயொழிய பெருத்த லாபம் கிடையாது.

“உதாரணமாக எத்தனையோ நாட்களாக நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். கவர்னருக்காக வருஷத்தில் 10 லட்ச ரூபாய் செலவாகிறது. மந்திரிகள் எவ்வளவோ பாடுபடுகிறார்கள். எல்லா வகைகளிலும் மந்திரிகளுக்கு எல்லாம் பொருப்பும் இருக்கிறது; எவ்வளவோ வேலை செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கே மாதச் சம்பளம்

1st March 1955]

[Sri T. Shanmugam]

ரூ. 1,500 என்றால், அதாவது வருஷத்திற்கு 18 ஆயிரம் என்றால் ஒன்றும் வேலை இல்லாத கவர்னருக்கு 10 லட்சம் செலவிடப்படுகிறது. இதைக் குறைக்கக்கூடாதா? இதில் ஏன் மனம் போகவில்லையோ எனக்கு தெரியவில்லை. கடந்த மூன்று வருஷங்களாக நான் இதைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். சர்க்கார் கவனிக்கவே மாட்டேன் என்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் துணிந்து காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். வரி போடுவதற்கு எவ்வளவு துணிவு இருக்கிறதோ அதே துணிவு செலவைக் குறைப்பதிலும் இருக்கவேண்டும்.

“மேல் சபை வேண்டுமா, அவசியமா என்பதை மந்திரி கனம் ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் அவர்களே சொல்லட்டும். மேல் சபை வேண்டுமா?”

*THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“மேல் சபை வேண்டாமென்றால் இந்தச் சபையும் வேண்டியதில்லையே!”

*SRI T. SHANMUGAM :—“நான், மேல் சபை நடக்கும்போது அங்கு போய்ப் பார்த்தேன். ஏழு, எட்டு பேர்கள் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். எதற்காக அவ்வளவு செலவு என்று நான் கேட்கிறேன். வரி போடுகிற போது இருக்கக்கூடிய யுக்தி செலவைக் குறைக்கும் வகையிலும் அல்லவா இருக்கவேண்டும்? செலவைக் குறைக்கும் வகையில் சர்க்கார் கொஞ்சம் மனதைச் செலுத்தினால் எவ்வளவோ வகையில் செலவைக் குறைக்கலாம்.

“கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. வெங்கடசாமி நாயுடு அவர்கள் ஒரு காரியத்தைச் சொன்னார்கள். திருப்பதி, ஸ்ரீரங்கம், சிதம்பரம், மதுரை ஆகிய இடங்களிலுள்ள கொழுத்த பணமுள்ள கோயில்களை மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நிர்வகிக்கப் போகிறார்கள் என்று வருத்தத்தோடு அவர் சொன்னார். நான் நம்முடைய சர்க்காருக்குச் சொல்வது என்னவென்றால் அந்தக் கோயில்களிலுள்ள பொருள்களையெல்லாம் சென்னை சர்க்கார் இப்போதே எடுத்துக்கொண்டு பிறகு அந்தக் கோயில்களை மத்திய சர்க்காரிடம் ஒப்படைத்துவிடுங்கள் என்பதுதான். (சிரிப்பு.)

“மூன்றாம் படிவம் வரை எல்லா மாணவர்களும் இலவசமாகப் படிப்பதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏழை மாணவர்களுக்கு இந்தச் சலுகையை 6-ம் படிவம் வரையில் கொடுக்கலாம். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையில் ஏழைப் பிள்ளைகளுக்குச் சம்பளம் இல்லாமல் இலவசமாகப் படிப்பு கொடுக்கலாம். இதையெல்லாம் நான் எத்தனையோ நாட்களாகச் சொல்லிவருகிறேன். சர்க்கார் கொஞ்சங்கூட ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன் என்கிறார்கள்.

“மடாதிபதிகள் ராஜாக்களைப்போல் இருக்கிறார்கள். ராஜாக்கள்கூட இல்லாமல் செய்துவிட்டார்கள். ஆனால் மடாதிபதிகள் ராஜாக்களாக இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், ஒரு மடாதிபதிக்கு வருஷமொன்றுக்கு அறுபது ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. ஒரு சில மடாதிபதிகளுக்கு வருஷத்தில் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கூட வருமானம் வருகிறது என்று சொல்லலாம். இப்படி அதையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு ஏன் இந்த சர்க்கார் சுமமா இருக்கிறதோ தெரியவில்லை. அவர்களிடம் சர்க்காருக்கு என்ன பயமோ தெரியவில்லை.

“சர்க்காருக்கு வருவாய் கிடைக்கக்கூடிய இடங்கள் இவ்வளவையும் விட்டுவிட்டுக் கேவலம் பயிர் செய்து பிழைக்கும் தொழிலாளிகள் மேலேயே கண்ணாட்டம் இருப்பது சரியல்ல. இதைக்கண்டு நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். மடாதிபதிகள் யாரும் சாபம் கொடுத்து எரித்துவிடமாட்டார்கள். சாபம் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி அவர்களிடம் கிடையவே கிடையாது என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். என்னை நம்புங்கள். (சிரிப்பு.)

“நெய்வேலித் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. அதை நாமே ஏற்று நடத்தலாம். நம் நாட்டிலுள்ள இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக நமக்குக் கிடைக்கப்போகின்ற ஒரு பெரிய வருமானத்தை மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளப்போகிறதாம். ஏனென்றால், மத்திய சர்க்கார் 60 கோடி ரூபாய்

[Sri T. Shanmugam]

[1st March 1955]

இத்திட்டத்திற்கு செலவிடப் போகிறதாம். அதற்காக நிகர லாபத்தில் கால் பங்கும் நம் ராஜ்ய அரசாங்கத்துக்கு 'ராயல்டி' யைப்போல கிடைக்கும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு செலவிடக்கூடிய 60 கோடி ரூபாயை ராஜ்ய சர்க்காரே போட்டிருக்கக்கூடாது? எல்லாத் தொழில்களையும் அங்கேயே ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்று முன்னமேயே நிதி மந்திரிகளும் ஸ்ரீ. லி. சுப்ரமணியம் அவர்களே சொல்லியிருப்பதை நான் பத்திரிகைகளிலே படித்தேன். 'எல்லாத் தொழில்களும் அங்கேயே ஆரம்பிப்பது இந்த நாட்டிலேயுள்ள பல பேருக்கு வருத்தத்தை உண்டு பண்ணுகிறது, இது ஒரு காலத்தில் எதிர்ப்பை உண்டு பண்ணும்' என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். ஆவடி காங்கிரஸின் வரவேற்புக்கமிட்டித் தலைவி ஸ்ரீமதி அம்புஜம்மாள் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்: 'நம் நாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது, எல்லாத் தொழில்களும் அங்கேயே துவக்கப்படுவதால்' என்று: எந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டுமானாலும் நமக்குப் பணம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. 60 கோடி ரூபாய் பணத்தை மத்திய சர்க்காரிலிருந்து கடனாகவாவது ராஜ்ய சர்க்கார் வாங்கிக்கொண்டு நெய் வேலித் திட்டத்தை ராஜ்ய சர்க்காரே ஏன் ஏற்று நடத்தக்கூடாது? ராஜ்ய சர்க்காருக்கு வருமானம் வரக்கூடிய இடங்களையெல்லாம் மத்திய சர்க்காருக்கு விட்டுவிட்டு ஏதோ ஒரு விற்பனை வரியையும் கூட்டி, நில வரியையும் வைத்துக்கொண்டு மேலும் மேலும் வரிபோட்டுக்கொண்டு போவது சரியல்ல, இது ரொம்ப பரிதாபமான நிலைமையாகும்.

“எங்கள் ஜில்லா ரொம்பப் பாழடைந்த ஜில்லாவாகும். செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலுள்ளவர்களுக்கும் தான் வரி போடப்படுகிறது. செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் மழைத் தண்ணீரை விட்டால் வேறு தண்ணீர் கிடையாது. பாலாறு என்ற நதி இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் பாலாற்றிலிருந்து கால் வாய் வழியாக தண்ணீர் வந்து நிலங்களுக்குப் பாய்வது உண்டு. இப்பொழுது தண்ணீர் வருவது கிடையாது. மைசூர் அரசாங்கம் அங்குள்ள அணையை உயர்த்தி சென்னை ராஜ்யத்தில் தண்ணீர் வராமல் தேக்கிவிட்டார்களாம். அதனால் இங்கு தண்ணீர் வருவது கிடையாது. மைசூர் அரசாங்கத்தினிடம் விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லி பழையபடியே பாலாற்றில் தண்ணீர் வரும்படி செய்தால் வடாற்காடு, செங்கற்பட்டு ஜில்லா விவசாயிகளுக்கு உபயோகப்படும். இது விஷயத்தில் சர்க்கார் ஏதாவது ஒரு வகை செய்யவேண்டும்.

12-20
p.m.

“நான் சொல்வதையெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் தயவு செய்து குறித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏதோ நாங்கள் பேசுவதற்காக பேசுவது அல்ல. உண்மையாகவே ரொம்ப வருத்தத்தோடு பேசுகிறேன். எங்கள் ஜில்லா மிகவும் பாழடைந்த ஜில்லா. அங்குள்ளவர்களுக்குதான் நிலவரி மீது ரூபாய்க்கு இரண்டாக அதிக வரி கொடுக்கவேண்டும். திருவொற்றியூரில் ஒரு ஏரியோ குளமோ கிடையாது. வானத்திலிருந்து மழை பெய்தால்தான் உண்டு, இல்லாவிட்டால் பயிர் செய்யமுடியாது. மதுராத்தமம் தாலுகாவில் ஒரு ஏரி இருக்கிறது. திருவொற்றியூரிலோ சைதாப்பேட்டையிலோ ஏரி கிடையாது. அங்குள்ளவர்களும் இந்தப் புதிய வரியைக் கொடுத்துத்தான் தீரவேண்டும். புகையிலை, மீட்டி, சிகரெட் ஆகிய பொருள்களின் மேல் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். விலையை ஜாஸ்தியாக்கிலை, இவைகளை வாங்குகிறவர்கள் அதிகமாக வாங்க மாட்டார்கள் என்று சொல்லலாம். ஆனால் நில வரி அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்காக நிலத்தைப் பயிரிட மாட்டேனென்று சொல்ல முடியுமா? பயிர் செய்து தான் தீரவேண்டும். பயிர் செய்யாவிட்டாலும் வரி கொடுத்துத் தீரவேண்டும். மீட்டி, சிகரெட், மேல் வரி போட்டும். மக்களின் ஆரோக்கியம் கொடாமலிருக்கும். ஏழை விவசாயிகளின்மேல் போடும் வரியை மட்டும் நிறுத்திக் கொள்ளும்படிக்கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏதோ பட்ஜெட் பிரச்சனத்தில் சொல்லி விட்டோமே என்பதற்காக, இந்த வரியைப் போட்டுத்தான் தீரவேண்டுமென்ற மனப்பான்மை இருக்கக்கூடாது. காங்கிரஸ் கட்சியிலிருப்பவர்களுக்கு 'freedom of vote' கொடுத்தால் எத்தனையோ பேர் எதிர்த்து ஓட்டு போடுவார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தில் டிவிஷன் வருகிறபொழுது,

1st March 1955]

[Sri T. Shanmugam]

அங்கேயிருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு 'freedom of vote' கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே அந்த மாதிரி ஒருநாளும் கொடுக்கவில்லை. (சிரிப்பு.) இங்கே எல்லா விதத்திலும் கட்டுப்பாடிருக்கிறது. அரசாங்கம் கொடுக்கும் direction போரில்தான் ஒட்டுபோடவேண்டும்.

“ ஏழை மாணவர்களுக்கு மூன்றாவது பாரம் வரையில் இலவசக்கல்வி அளிக்கப்படும் என்ற திட்டம் மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. என்னைப்போருத்த வரையில், S.S.L.C. வரை இந்தமாதிரிச் சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வேன்.

“ இன்னுமொரு விஷயம் மத்திய அரசாங்கம் நமக்கு எல்லாவகையிலும் குறுக்கே நிற்கிறது. முன்பு இந்த சபையில் மில்துணிகளின் மீது ரூபாய் ஒன்றுக்கு 0-1-3 வீதம் அதி கவரி போடுவதற்கு ஒரு மசோதாவை நிறைவேற்றினோம். அதற்கு இன்னும் ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை என்று பட்ஜெட் பிரசங்கத்திலிருந்து தெரிகிறது. ஆனால் சிலதினங்களுக்கு முன்பு நிறைவேற்றிய Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) மசோதாவுக்கு மூன்று நாட்களுக்குள்ளேயே அங்கீகாரம் வந்துவிட்டது. ஆனால், இந்த மில் துணி மீது வரி வசூலிப்பதான மசோதாவை எவ்வளவு காலத்திற்கு முன்புப் பாஸ் செய்தும் இன்னும் அங்கீகாரம் வந்த பாடிலை. இதை என்னவென்று சொல்லுவது. அநேக காரியங்களில் மத்திய அரசாங்கம் நமக்குத் தடையாயிருக்கிறார்கள். நமது மாகாணத்திலிருந்து எவ்வளவோ வரிகளை வசூலித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். நமது அதிகார வரம்புக்குள் இருப்பது சில வரிகள்தான். விற்பனை வரியிலிருந்து ரூ. 30 கோடி எதிர்பார்ப்பதாக முன்னே இருந்த நிதி அமைச்சர் கோபால் ரெட்டி அவர்கள் சொன்னார். ஆனால் இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையில் எதிர்பார்த்த 1½ கோடி ரூபாய்க்குப் பதிலாக, 8 கோடி ரூபாய்தான் கிடைக்குமென்று சொல்லப்படுகிறது. மத்திய அரசாங்கம் நமது மாகாணத்திலிருந்து வசூலிக்கும் வரிகளுக்கு கணக்கு கிடையாது. வருமான வரி, Excise வரி, Customs வரி இன்னும் எவ்வளவோ வரிகள் போடுகிறார்கள். இப்படி பெருவாரியான வரிகளை போட்டுக்கொண்டு போகிறார்கள். நாம் ஏன் அவர்களை விட்டு தனியாக பிரிந்திருக்கக் கூடாது? ஏன் அவர்களுக்கு அடிமையாக இருக்கவேண்டும்? அவர்களை ஏன் 'எங்களுக்குக் கொஞ்சம் கொடுங்கள்' என்று கெஞ்சிக் கேட்கவேண்டும்? நாம் தனியாக வாழமுடியாதா? நம்மிடம் அறிவு இல்லையா? சக்தி இல்லையா? நம் நாட்டிலிருப்பதை அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, நம் சுயமரியாதையை நாம் ஏன் கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்? நம் திராவிட நாடு தனி நாடாகவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தின் தொந்தரவில்லாமல், தலையீட்டில்லாமல், நம் நாட்டை நாமே ஆளமுடியாதா? இந்த மாதிரிச் செய்திருக்கானால், உங்களை எப்பொழுதுமே மந்திரிகளாக வைத்துக்கொள்ளுகிறோம். (சிரிப்பு.) இந்த வாக்குறுதியை நான் உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன். நம் நாட்டை நாமே ஆளவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு ஏன் குறுக்கே நிற்கிறீர்கள். நான் சொல்வதெல்லாம் Serious ஆகத்தான் சொல்லுகிறேன். விளையாட்டிற்காகச் சொல்லவில்லை. நாமெல்லோரும் ஒரு முகமாக நின்று நம் நாட்டுப் பிரிவினைக்குப் பாடுபட்டு, நம் நாட்டு மக்களின் கேஷமத்திற்குக் உழைக்கவேண்டும்.”

* SRI N. N. SUVARNA :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, this year's Budget speech is unique in details. In spite of details, it is a lucid exposition of the stewardship of the finances of the State by the Hon. the Minister for Finance. There is so much of clear thinking that even the details do not confuse us. Even a layman can understand them. For this, the Hon. Minister for Finance as well as those who have assisted him in preparing the Budget deserve our thanks.

[Sri N. N. Suvarna]

[1st March 1955]

“ But apart from its merits on reading it through, I felt that there was something lacking in the budget. I cannot call it a poor man's Budget. The Budget speech should not be a mere skeleton Budget mentioning facts and figures but it must be something more. It must be life-giving and life-inspiring to the villager, who resides in the remotest corner of the State and it must give him the hope of better conditions, better opportunities and better living standards during the ensuing year. In other words the Budget speech is a political document with a political background.

“ It must outline the policies as a result of which all monies have been collected and spent and the way in which these policies have been implemented so that we can examine whether the expenditure incurred in the implementation thereof has been sound, satisfactory and economical. It is, I believe, the duty of the Legislature. It is in this context and from this point of view that I shall enter into a brief discussion of the Budget proposals as adumbrated in the Finance Minister's Budget speech.

“ After we achieved freedom, we started as a secular State and quickly switched over to a Welfare State and recently at the unforgettable Avadi Congress Session Rostrum, we mounted on to the Socialist pattern of society. So far as I can understand, these are not mere words, not mere slogans which are to be shouted out just like ‘ Inquilab Zindabad ’ at party demonstrations but they represent ideals which ought to be followed even in the day-to-day administration with their repercussions upon the vast mass of people who come within the purview of this administration. Let me pursue the discussion in the light of these principles with particular reference to conditions obtaining in South Kanara, because I am very familiar with them.

“ In the name of a Welfare State, Prohibition was launched in South Kanara in 1950 and then it became State-wide. Thousands of tappers and lakhs of others dependent on them were thrown out of employment. It came all of a sudden, a sort of a lightning blow, that staggered the entire community of Billawars into penury and almost starvation without any substitute employment. Now there is a general talk about jaggery societies, but I would say that these societies cannot be considered as substitute employment because jaggery making did exist even in pre-Prohibition days. Jaggery making was then a sort of a side occupation and by itself it would enable people to carry on a precarious existence. Also, when it existed in the pre-Prohibition days, it existed without any restrictions. Now if a tapper wants to engage himself in this occupation, he is compelled to enroll himself as a member of a jaggery society in order to get a tapping licence and has also to get two sureties who should stand guarantee for his good behaviour as if he is a habitual criminal. Then, if any one of these conditions is violated, the licence is to be infringed even though it may be a minor one. Prohibition Officer goes after him, arrests him, takes him to a court 30 or 40 miles away and there he

1st March 1955]

[Sri N. N. Suvarna]

is fined, and if he is not able to pay it, he is imprisoned. Worse than all these, even the licences of the two sureties are also cancelled. So, the occupation of three persons goes.

“ Again, the jaggery societies pool the resources of all those who have enrolled themselves as members and they are obliged to keep accounts. Formerly, there was no restriction, as a man could sell his jaggery in the market without paying any tax. Now that co-operative societies begin to pool their production and accounts are kept, the sales-tax has to be paid and the little profits that the societies make is taken away by way of sales-tax. Therefore representations were made to the Government in regard to this and I am thankful to the Hon. the Minister for Finance for having given exemption to these societies in respect of sales-tax. But, with all this, I may tell the Hon. Minister for Finance that the tappers in South Kanara are in a very bad position and unless immediate relief is forthcoming the situation will deteriorate with alarming speed.

“ What is the solution for this? The only solution that we can think of is to settle these people as colonists on land that is available in the district. In fact at the Prohibition Advisory Committee meetings, the Health Officers are never tired of saying that malaria has been exterminated from the Malnad area and thousands of acres of arable land are available in this area. These people could be settled in this part of the district but the mere assignment of land will not solve the problem. The Government should supply them with agricultural implements because they are absolutely poor having been deprived of their occupation. It is the duty of the Government to supply them with agricultural implements to set them on their legs and provide them with the necessary marketing facilities. Then only we can expect these people to colonize this place. All these require money and I do not see in this Budget that any such proposals have been made or even suggested in spite that this very same question was mooted during the discussion of the Budget proposals last year and the same suggestions were made.

“ Well, Sir, apart from these, the one piece of legislation which would have contributed to ease the situation to a large extent—most of the tappers have taken to cultivation and a large number of them are tenants—is hanging fire for the last five or six years. Time after time and Session after Session promises were made but they have not been fulfilled. They were made only to please the ear and were broken with no adequate reason whatsoever. This tenancy legislation for South Kanara has become a boring topic of discussion in every village in the district. The people are asking : ‘ Have the Congress Government ceased to believe in the principle that the tiller of the soil should also become the owner of the soil freed from the danger of eviction so that he may exert himself for full production? ’ They are also asking ‘ Was it not at the Madras Session that the resolution was passed that the ideal of the Congress was to dedicate itself to the establishment of a

[Sri N. N. Suvarna]

[1st March 1955]

socialistic pattern of society? ' I thought the budget for this year would show the way towards this ideal but I find it disappointing. To achieve a socialistic pattern of society, there must be an improvement in the stature and status of the common man along with these increase in his power of consumption which in turn depends upon the increase in his purchasing capacity. I do not see any step, not even the first step, taken towards the achievement of this policy of a socialist pattern of society in this budget. On the other hand, there is a candid admission in paragraph 3. ' Objective of the Plan ' that it is indeed true that all this outlay does not make an adequate impression on the economy of the State and that the poverty of ages sticks hard and cannot be shed without further sustained effort over a period of years. I am not talking of the poverty of ages but I am taking of the poverty which has been created recently. It is not the duty of the Government to provide the necessary amenities so that the people may stand on their own legs."

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member's time is over."

* SRI N. N. SUVARNA :—" Only one minute, Sir. As my time is up I wish to refer to only one point. There is an overall impression in me that this Budget is not a Budget of the Madras State, but a Budget of Tamilnad (Cheers from the Communist Party Benches). All the irrigation projects, the Manimuttar Mettur Canals, the Bhavani, the Amravathi, the Vaigai, the Sattenkulam and the Krishnagiri which are in the offering are all in Tamilnad and South Kanara district is not in the picture at all. I say that South Kanara district must be separated and I am sure it is bound to be separated as united existence is practically impossible. I see rapid reforms are contemplated in the day-to-day administration and Tamil language is gaining ascendancy in this House and practically all the Members of South Kanara district have no place here. Our place is in Karnataka. My suggestion to the Madras Government is that they should definitely pass a resolution and make it definite that their stand is for a Tamilnad based upon linguistic considerations and report to the Union Government to detach South Kanara district forthwith. Thank you, Sir "

* SRI M. CHADAYAN :—" മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, 1955-56 ലെ 166 ലക്ഷം കമ്മിബഡ്ജറ്റിനെ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. തെക്കൻ കണ്ണാടക ജില്ലയേയും മലബാർ ജില്ലയേയും ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ അവഗണിച്ചുകാണുന്നതിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. നാലുതഞ്ചേലു ലക്ഷം ജനസംഖ്യയുള്ള മലബാറിൽ ഗവണ്മെണ്ടു നൽകുന്ന വൈദ്യുതസഹായം തീരെ അപര്യാപ്തമാണെന്നുള്ളതാണ് എനിക്കു ഒന്നാമതായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുള്ളത്. സാധ്യകൾ ആസ്സൂരികളിൽ ചെന്നില്ല, മരുന്നില്ല, കിടക്കയില്ല എന്നുള്ള ഒരു പരിതസ്ഥിതിയാണ് ഇതേ മലബാറിലുള്ളത്. രോഗികൾ ആസ്സൂരികളിൽ മരുന്നില്ലാത്തതിനാൽ പുറമെനിന്നു മരുന്നു വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരണമെന്നാണ് ഡോക്ടർമാർ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. കണ്ണൂർ, കോഴിക്കോട്, തലശ്ശേരി, മഞ്ചേരി, പൊന്നാനി, മലപ്പുറം മുതലായ പ്രധാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെണ്ടു ആസ്സൂരികളിൽപോലും സാധ്യകളായ രോഗികൾ പോയാൽ കിടക്കാനുള്ള ബെഡ് കിട്ടുന്നില്ല. ഇതിനെ കാരണം മലബാറിലെ വൈദ്യസഹായത്തിന്നു മതിയായ തുക ഗവണ്മെണ്ടു ബഡ്ജറ്റിൽ അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. മാടായി, ഏഴോം, ചെറുതാഴാ, കുഞ്ഞിമംഗലം, മാട്ടിൽ

1st March 1955]

[Sri M. Chadayan]

എന്നീ അഞ്ചു അംശങ്ങളിൽ സുമാർ അമ്പതിനായിരത്തോളം ജനസംഖ്യയുണ്ട്. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റുവകയായോ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോഡ് വകയായോ യാതൊരു ആസൂത്രീയമില്ല. ആയതിനാൽ പട്ടയങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉടനടിയിലായി ഒരു ആസൂത്രീ തുറക്കുവാൻ ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ വകയിരുത്തുവാൻ ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. മലബാറിലെ നാല്പതഞ്ചു ലക്ഷം ജനങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവരായി ഈ അസംബ്ലിയിൽ 39 മെമ്പർമാർ ഉണ്ട്. ഇന്നു 39 മെമ്പർമാരും കക്ഷിപ്രകാരമൊന്നുംകൂടാതെ മലബാറിലെ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശബ്ദമുയർത്തുകയാണ്. ഇന്നും ഇന്നലെയും ഇവിടെ നടന്ന പ്രസംഗങ്ങൾ അതാണ് തെളിയിക്കുന്നത്.

“മലബാറിൽ വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യങ്ങൾ വേണ്ടുവോളമില്ല. വടക്കു മലബാറിൽ തലശ്ശേരിയിൽ ധർമ്മത്തു ഒരു പുതിയ കോളേജിനുള്ള സ്ഥലം ഗവണ്മെന്റ് അകമ്പട് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, കെട്ടിടം കെട്ടുവാനുള്ള പണം ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ വകയിരുത്തിയിട്ടില്ല. ഗവണ്മെന്റ് മൂന്നു ലക്ഷം ഉറപ്പിക സാങ്കാർ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഈ കൊല്ലംതന്നെ കെട്ടിടത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി ആരംഭിക്കും. വടക്കു മലബാറിൽ വളരെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പ്രയോജനപ്പെടുന്ന ഒരു കോളേജാണിത്. അതുതന്നെ ഗവണ്മെന്റ് വിദ്യാഭ്യാസ സാധിപ്പാട്ട് മെൻറിനു ഉടനടി നിർദ്ദേശം കൊടുക്കണമെന്നു ഈ ബഡ്ജറ്റിലെ ഉപയോക്താവ് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. മലപ്പുറത്തെ ഫൈസ്റ്റ് റെൻ അംഗീകരണം എടുത്തുകൊടുക്കണമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതു വളരെ പട്ടക്കമുള്ള ഒരു ഫൈസ്റ്റ് റെൻ. മുസ്ലീംങ്ങൾക്കു കട്ടേറ ഫൈസ്റ്റ് വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു സ്കൂളാണിത്. അതുകൊണ്ട് ഈ സ്കൂൾ അധിടത്തുനിന്നു നിലനിൽക്കുവാനും കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാനും വിദ്യാഭ്യാസ സാധിപ്പാട്ട് മെൻറിനു നിർദ്ദേശം കൊടുപ്പാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

“ഇനി ഗതാഗതസൗകര്യത്തിന്റെ കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മലബാറിലെ ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ പൊതുവെ മോശമാണ്. തീരെ ഗതാഗതസൗകര്യമില്ലാത്ത എത്രയോ കുഗ്രാമങ്ങൾ മലബാറിലുണ്ട്. ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോഡിന്റെ കീഴിലുള്ള റോഡുകൾ കാലാകാലങ്ങളിൽ നന്നാക്കാനു തുടങ്ങിയെങ്കിലും വളരെ മോശപ്പെട്ട നിലയിലാണ് കിടക്കുന്നത്. ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോഡിനു റോഡു നന്നാക്കി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള സാമ്പത്തികനിലയില്ല എന്നാണ് ഭയപ്പെടുന്നത്. ഗവണ്മെന്റിനെ ആശ്രയിച്ചാൽ വേണ്ട സഹായം ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു കിട്ടുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് റോഡുകൾ അത്രയും മോശമായി കിടക്കുന്നത്. പട്ടയങ്ങൾക്കി-കപ്പം പാലത്തിന്റെ കാര്യം എത്രയോ കാലമായി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുന്നതിനാലായിരിക്കാം. ഗവണ്മെന്റ് ഇതുവരെ അക്കാര്യം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ പൊതുവെ വളരെ മോശമാണ്. ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോഡിനോടു പറഞ്ഞാൽ പണമില്ലെന്നു പറയും. ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോഡിനു പണമില്ലെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റ് നേരിട്ടതെന്നു ആ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു ജനങ്ങൾക്കു ഗതാഗതസൗകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ ഗതാഗതസൗകര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ കടമയാണ്. പട്ടയങ്ങൾക്കി-കപ്പം പാലത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി ഈ കൊല്ലംതന്നെ തുടങ്ങുവാൻ നിർദ്ദേശം കൊടുക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. മോട്ടോറിൽനിന്നു ഫറോക്കിലേക്കു ഒരു പുതിയ റെയിൽവെ ലൈൻ തുടങ്ങുവാനായി ഇന്ത്യാ ഗവണ്മെന്റിനോടു ശുപാർശ ചെയ്യുവാൻ പ്രത്യേകം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. പട്ടാമ്പിയിൽ ഒരു മുൻസിഫ് കോടതി സ്ഥാപിക്കണമെന്നു അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾ മെമ്പർമാർക്കും ഗവണ്മെന്റിനും മെമ്മോറാണ്ടങ്ങൾ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾ ഇന്നു തിരൂരിൽ പോയാണ് കേസ്സു നടത്തുന്നത്. ജനങ്ങളുടെ സൗകര്യത്തെ മുൻനിർത്തി പട്ടാമ്പിയിൽ ഒരു മുൻസിഫ് കോടതി സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ തുക നീക്കിവയ്ക്കണം. ഏറനാട്ടു താലൂക്കിൽ സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാർ അധികമുള്ളതിനാൽ മഞ്ചേരിയിൽ ഒരു പുതിയ പാട്ടുകോടതി സ്ഥാപിക്കുകയും അതിന്നു സ്വെച്ചുൽ രാസിൽദാദർ നിയമിക്കുകയും വേണം. അതിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റ് കലക്ടർക്കു അയക്കണം. വണ്ടൂർ, നിലമ്പൂർ, അരിയോട്ട്, മഞ്ചേരി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ കൃഷിക്കാർ തിരൂർ പാട്ടുകോടതിയിലാണ് പോകുന്നത്. ഈ കോടതിയുടെ ആവശ്യം നാട്ടുകാരും മെമ്പർമാരും മുൻപുതന്നെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ കൊല്ലംതന്നെ മഞ്ചേരിയിൽ ഒരു പാട്ടുകോടതി തുറക്കുവാൻ ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

[Sri M. Chadayan]

[1st March 1955]

“ഹരിജനക്ഷേമവകുപ്പിനുവേണ്ടി ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ അഞ്ചു ലക്ഷം ഉറപ്പികളുടെ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളത് സന്തോഷജനകമാണ്. അതിനു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പക്ഷെ ഹരിജനക്ഷേമവകുപ്പിനു കൂടുതൽ തുക നീക്കി വച്ചതുകൊണ്ട് മാത്രം സംതൃപ്തിയാവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ആ സംഖ്യ മുഴുവനും ഹരിജനങ്ങളുടെ നന്മക്കായിട്ടുതന്നെ ചെലവിടാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു പ്രത്യേകം നിർദ്ദേശം നൽകണം. ഇന്നു ഹരിജനക്ഷേമത്തിന്നു നീക്കിവയ്ക്കുന്ന തുകകൾ ഹരിജനങ്ങളല്ലാത്ത മറ്റു സമുദായങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി അനാവശ്യമായി ചെലവായി പോകുന്നുണ്ട്. ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിക്കുന്ന തുകയിൽ അധികവും മറ്റു സമുദായങ്ങളിലെ ആളുകൾക്കാണ് പ്രയോജനപ്പെടുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അതിന്റെ 25 ശതമാനംപോലും ഹരിജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിന്നും അഭിവൃദ്ധിയിടാനുവേണ്ടി ഉതകുന്നില്ല. ഹരിജൻ വെൽഫേർ സ്റ്റാളുകളിൽ കുട്ടികൾക്കു ഉച്ചഭക്ഷണം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു കുട്ടിക്കു 2 റൂ. 6 പൈ ആണ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിനായി അനുവദിക്കുന്ന തുക മുഴുവൻ കൺട്രാക്ടർ, ഹെഡ് മാസ്റ്റർമാർക്കു അപഹരിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. രണ്ടാമതെ ആറു പൈയിൽ ഒരുറയുടെ വകപോലും കുട്ടികളുടെ വയറിലെത്തുന്നില്ല. ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ ഇക്കാര്യം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവർ യാതൊരു നടപടിയും എടുത്തുകാണുന്നില്ല. ഗവണ്മെന്റ് ഇതിനെപ്പറ്റി ഗൗരവമായി പരിചിന്തിക്കുകയും ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു കർശമായ ഉത്തരവുകളെയു കയും ചെയ്യാൻ ഒരുപക്ഷെ 2 റൂ. 6 പൈയിൽ ഒരു 2 റൂ.യുടെ വകയെങ്കിലും കുട്ടികളുടെ വയറിലെത്തിയെന്നു വരും. ഹരിജൻ കുട്ടികൾക്കു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള സ്റ്റോർ ക്ലിപ്പുകളും മറ്റു സമുദായങ്ങളിലെ ആളുകൾ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ട്. ചില വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിൽ അധികൃതരുടെ അറിവോടുകൂടിത്തന്നെ ഇതു നടക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ചു കർശമായ നടപടികളെടുക്കണം. അവയെ നിറുത്തൽചെയ്യുവാൻ വിശേഷാലുള്ള അന്വേഷണങ്ങളെ ചില സ്ഥാപനങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ബഡ്ജറ്റിൽ ധാരാളം തുക നീക്കിവയ്ക്കുന്നുണ്ട്, അതെല്ലാം ചെലവാക്കുന്നുമുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടായിട്ടു. ഈ തുക യഥാർത്ഥത്തിൽ ഹരിജനങ്ങളുടെ നന്മക്കായി വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നാണ് പരിശോധിക്കേണ്ടത്. ഗവണ്മെന്റ് കാര്യമായി ചിന്തിച്ചു കരുന്നത്രയുടെ കർശമായ ഉത്തരവുകൾ ജില്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു അയക്കുകയാണെങ്കിൽ ഹരിജനക്ഷേമവകുപ്പിനെ വിജയിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

“മലബാറിലെ എം. എൽ. എ.മാരും ഹരിജനപ്രവർത്തകന്മാരും ഹരിജനങ്ങൾക്കു പാപ്പിടസൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ രണ്ടു മൂന്നു കൊല്ലമായി ഈ അസെംബ്ലിയിൽ നിവേദനങ്ങൾ കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. ഹരിജനക്ഷേമ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലും റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലും അതിനുവേണ്ടി എത്രയോ ഹരജികൾ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് മേധാവികളേയും മന്ത്രിമാരേയും കണ്ടു നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഹരിജനങ്ങൾക്കു 15 സെന്റ് ഭൂമിവിതം പതിച്ചുകൊടുക്കുമെന്ന് 1950-51 ൽ ഗവണ്മെന്റ് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതിനുശേഷം ഇന്നുവരെ ഗവണ്മെന്റിനേയും ഗവണ്മെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും സമീപിച്ചു നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടും ഈ അസെംബ്ലിക്കകത്തും പുറത്തും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടും തെക്കൻ കണ്ണടകത്തിലാക്കിട്ടു മലബാറിലാക്കിട്ടു കരിമ്പു ഭൂമിപോലും ഹരിജനങ്ങൾക്കു പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു വളരെ വേദനാജനകമായ ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. ഹരിജനങ്ങളായ കുടിയേറാൻ ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള എത്രയോ കേസ്സുകൾ ഇന്നു കോടതികളിൽ നിലവിലുണ്ട്. അവയെ വക്കീലന്മാരില്ല. ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു അഭയനേരായി വക്കീലന്മാരെ ഏല്പിക്കുന്നതൊക്കട്ടെ ഈ ചാവപ്പെട്ട ഹരിജനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നില്ല. എത്രയോ കുടുംബങ്ങളെ ഇതിനകം ഒഴിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനിയും എത്രയോ കേസ്സുകൾ കോടതികളിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

“ഹരിജൻ മദ്യത്തെപ്പറ്റി രണ്ട് വാക്ക് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതും എത്രയോ പ്രാവശ്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപെടുത്തിയിട്ടുള്ള കാര്യമാണ്. ഹരിജൻമദ്യത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തി കുറവൊളികളുടെമേൽ കേസ്സുകൾ നൽകി. പ്രത്യേകം ഇൻസ്പെക്ടറേജനെ നിയമിക്കേണ്ടതാണ്. ഹരിജനങ്ങൾക്കൊന്നുപേരിൽ 10 കോടി 9 ലക്ഷം ഉറപ്പികൾ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടുമാത്രം ഹരിജനങ്ങൾക്ക് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാവുകയില്ല. ഹരിജനങ്ങൾക്ക് നന്മയുണ്ടാകണമെന്നുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ആ തുക

[Sri M. Chadayan]

* **SRI K. H. BOMMAN** :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 55 56 ம் வருஷம் வாஷிங்டனில் கிட்டுக்கை தனம் ரிசர்வ் பற்றி

A-10

[Sri K. H. Bomman]

[1st March 1955]

தலைப்பு 'ஏழைகள் திட்டம்' என்று கொடுத்திருக்கலாம். ஏனென்றால், ஏழைகளுக்காக இத்திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் நாம் சொல்லவேண்டும். அதற்காக நான் நிதி மந்திரி அவர்களை மனமாற போற்றுகின்றேன்.

“இந்தத் திட்டத்தில் பல முன்னேற்றமான அம்சங்களைக் காண்கிறோம். கடந்த பட்ஜெட்டில் அழகக்கூடிய பதார்த்தங்களாகிய, மீன், முட்டை ஆகியவைகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டது. அச்சமயத்தில் நானும் பல அங்கத்தினர்களும் இதைத்தவிர உருளைக்கிழங்கு, வெங்காயம், வாழையிலை போன்ற அழகக்கூடிய பதார்த்தங்களுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டோம். அந்தக்காலத்தில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ‘அடுத்த வருஷத்தில் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்’ என்று சொன்னார். அவர் கொடுத்த வாக்குறுதியை இப்பொழுது நிறைவேற்றிவிட்டார். உருளைக்கிழங்குக்கு விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கொண்டு வியாபாரம் செய்யும் சிறு வியாபாரிகளுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் ஒருவித மனத் திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“வனங்கள்’ என்ற இனத்தில் செலவு செய்யத் திட்டமிட்டிருந்த தொகையைவிட 50 லட்ச ரூபாய் குறைவாகச் செலவு செய்யப்படும் என்று நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் சொல்லும்போது, ‘வனங்களை வளர்க்கவும் நிலவளப் பாதுகாப்புக்கும் சில புது வேலைகள் சம்பித்தில்தான் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டன. மத்திய அரசாங்கம் இவைகளுக்கு எவ்வளவு நிதி உதவி செய்யலாம் என்பது சம்பந்தமாக இன்னும் கடிதப் போக்குவரத்து நடந்துவருகிறது.’ ‘வனம்’, ‘நிலவளப் பாதுகாப்பு’ என்ற அடிப்படையில் நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரைக்கும் முக்கால்வாசி பங்கு அங்கு மிக பொருந்தும். ஏனென்றால் மலைப் பிரதேசம், குன்றுகள், சோலைகள், வருஷத்தில் ஆறு மாதங்கள் மழை பெய்யுமிடமானது. இதனால் நிலங்களில் மண் அரிப்பு ஏற்படும். அரித்த நிலங்களை பாதுகாக்கவேண்டியது சர்க்காருடைய கடமையாகும். ஆனால், அந்த இடத்தில் ‘ஸாயில் எரோஷன்’ (மண் அரிப்பு) மண் அரிப்புத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் யாருக்குப் பணம் கொடுக்கப்படுகிறதென்றால் பெரு முதலாளிகள்தான் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு கேத்தி என்ற இடத்தில் ‘பைலட் ஸ்கீம்’ என்று சொல்லி சர்க்கார் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பைலட் ஸ்கீமில் 4, 5 பணக்காரர்களுக்கு சர்க்கார் பணம் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி பணக்காரருக்கு கொடுப்பது தவறு. நில அரிப்பை முழுமையும் தடுக்கவேண்டுமென்றால் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடிய ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தால் உடனடியாகப் பல பாகங்களிலிருந்தும் அந்தப் பூமியை நில அரிப்பிலிருந்து தடுத்துவிடலாம். காண்டோர் பண்டிங் செய்தால் அந்த ஜில்லாவுக்கு ஒரு வழி ஏற்படும். இதில் சர்க்கார் முழுகவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“கல்வி விஷயமாகச் சொல்லும்போது ரூ. 1,200-க்கு குறைவாக வருஷ வருமானம் உள்ளவர்களின் குழந்தைகளுக்கு மூன்றாம் படிவம் வரையில் இலவசப் படிப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் இந்த பட்ஜெட்டில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. இதை எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள். சர்க்கார் ஒன்றை கவனிக்கவேண்டும். ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு ‘ஸ்பெஷல் பீஸ்’ கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஸ்பெஷல் பீசை அவர்களால் கொடுக்கமுடியாத நிலைமையில் இருப்பதால், ஸ்பெஷல் பீஸ் வாங்காமலேயே அவர்களுக்குக் கல்வி அளிக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு போடவேண்டுமென்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“500 ஜனத்தொகைக்கு மேற்பட்ட இடத்தில் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்க சர்க்கார் உத்தேசித்திருப்பது முன்னேற்றமான ஒரு விஷயந்தான்.

1st March 1955]

[Sri K. H. Bomman]

நாட்டில் மக்களிடையே அறியாமை போவதற்கும், மக்களுக்கு கல்வியறிவு ஏற்படுவதற்கும் இது பெரிதும் உதவியாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

“ஆண்டுக்கு ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படும் என்று நிதி மந்திரியினுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது செயல்பட குந்தா, பெரியார் ஆகிய மின்சார திட்டங்களைச் செயல்படுத்தவேண்டுமென்று பிரசங்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். இன்றைக்கு குந்தா பிராஜெக்ட்டை கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக தொடங்கவேண்டும், தொடங்கவேண்டும் என்று மக்கள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். சட்டசபையிலும் அங்கத்தினர்களும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், இதை பிளானிங் கமிஷனுக்கு அனுப்பியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். பிளானிங் கமிஷன் அனேகமாக ஒப்புக்கொள்ளும், உடனடியாகத் தொடங்கலாம் என்று சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். குந்தா பிராஜெக்ட் என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது, அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படும் என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். குந்தா திட்டம் ஏற்பட்டால் வருஷத்திற்கு ஆயிரம், 1,500 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கிடைக்க வசதி ஏற்படும். தென்னிந்தியாவிலேயே பெரிய மின்சார நிலையமாகும். பெரிய திட்டத்தினின்று கழிவு ஏற்படும் தண்ணீரை கோயமுத்தூர் ஜில்லாவாக்கும் பாசன வசதி ஏற்படச் செய்யலாம். ஆகையால், ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருடன் போராடி உடனடியாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்து உடனடியாக குந்தா திட்டத்தை துவக்க வேண்டுமென்று செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“எங்கள் தொகுதியைப் பொறுத்தவரைக்கும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் ஜில்லாவுக்குப் பூராவும் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு ரொம்ப பொறுமை ஏற்படும். நீலகிரி ஜில்லா பூராவும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லா மூன்று தாலுகாக்களைக் கொண்ட ஒரு சிறிய ஜில்லாவாகும். அதிலும் கூடலூர் தாலுகா மலைப் பிரதேசம். அங்கு வாழும் மக்களுடைய நிலைமை யாரும் சரியாக அறிந்து கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. மந்திரிகள் பிரயாணம் செய்யும்போது கூலூர், உதகமண்டலம் ஆகிய இரண்டு இடங்களுக்கு மட்டும் வந்து போய்விடுகிறார்களேயொழிய கூடலூர் தாலுகாவுக்குப் போய் அங்குள்ள நிலைமையை அறிந்துகொள்வதில்லை. இனிமேலாவது அவர்கள் கூட ஓரான்க்கும் போய் நிலைமையைக் கண்டறியவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூடலூரில் மூன்றிலொரு பகுதி தேயிலைத் தோட்டமாக இருக்கிறது. மலைஜாதியினர் சுகாதாரமற்ற இடத்தில் வசிக்கிறார்கள். வழிகள் அவர்களுக்கு சரியாக இல்லை. பந்தலூரில் உள்ள லோகல் போர்டு ஆஸ்பத்திரியில் கொயினு மருந்துகூட இல்லை. டாக்டர் உத்தியோகம் செய்துகொண்டிருந்தவர் வரும் நேரயாளிகளுக்கு மருந்து கொடுக்கவேண்டிய மருந்து இல்லாததை யொட்டியும், கற்றதொழில் கூட கெட்டுப்போகும்படி வெருமனே ஆஸ்பத்திரியில் உட்கார்ந்திருப்பானே என்று நினைத்து அந்த இடத்திலிருந்து வேலையைவிட்டுப் போய்விட்டார். மலேரியா போன்ற எந்த வியாதி வந்தாலும் தோட்டக்காடுகளில் வேலை செய்யாதவர்களுக்கு எந்தவிதமான நிவாரணமும் கிடையாது. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் அங்கு ஆஸ்பத்திரி வசதியும் வழி வசதியும் செய்துகொடுக்கவேண்டும். வேலை தடையீடு இருப்பதற்குக் காரணம் ஜனங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைக் கொடுத்ததால்தான் சர்க்காருடைய பணம் வரும் என்று சொல்வதினால் எந்தத் திட்டமும் நிறைவேறாமல் இருக்கின்றது. கூடலூர் பகுதியில் மக்கள் தங்களுடைய பங்குத் தொகையைக் கொடுப்பது முடியாது. அவர்களுக்கு சக்தி இல்லை. ஆனால், கூலூர் பகுதியில் கொடுக்க முன்வருவார்கள். அங்கு வேண்டிய பணம் இருக்கிறது. ஆகவே, மக்கள் கால் பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதை கூடலூர் தாலுகாவை பொருத்தமட்டில் தடை செய்யவேண்டுமென்று மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1st March 1955]

[Sri O. Koran]

വാങ്ങാൻ കഴിവു വർദ്ധിപ്പിക്കാനുദ്ദേശിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. ഇന്ന് ഈ രാജ്യത്തു കൂടുതൽ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുന്നു. പക്ഷെ അവ വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിവു ജനങ്ങൾക്കു നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. ഭൂവ്യവസ്ഥിതിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്താൻ തീർക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെടുകയില്ല. കഴിപ്പിക്കൽ തടയുക, പാട്ടുതോതു ചുറ്റക്കുക, കടത്തിന്റെയും നികുതിയുടെയും ഭാരം കുറയ്ക്കുക. കാർഷികോല്പന്നങ്ങൾക്കു ന്യായമായ വില കിട്ടുമാറുവാനു കഴിയുവാനായി തുകകുറയ്ക്കൽ ജീവിതത്തോടു യുക്തമാണ് നടപടി എടുക്കേണ്ടതാണ്. അതോടൊപ്പം ഭൂപ്രശ്നത്തിന് ശാശ്വതവും മെലി കവുമായ ഒരു പരിഹാരം കണ്ടെത്തുക. കാർഷികപ്രധാനമായ ഈ രാജ്യത്തു ഏറ്റവും പ്രധാനമായും അടിയന്തിരമായും ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളാണിതെല്ലാം. എങ്കിൽ മാത്രമേ രാജ്യത്തു ജ്യാപനം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികനിലവാരം ഉയർന്നു സാധിക്കുകയുള്ളൂ. കോടീകണക്കിനുള്ള ഉറപ്പിക ക്ഷേമപദ്ധതികൾക്കായി ചെലവാക്കി യാൽമാത്രം പോരാ. അന്യരാജ്യത്തേക്കു ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കയറ്റി അയക്കാൻ നാം ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഈ രാജ്യത്തു ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണപോലും കിട്ടാതെ പട്ടിണിയുടെ എരിവിയിൽ കിടന്നു പൊരിയുന്ന കോടിക്കണക്കിനുള്ളവരെ കാത്ത് വിനശിച്ചു കൂടാ. ഭക്ഷണമില്ലായ്മയാൽ വസ്തുവിൽ ഉത്ഭവിക്കുന്ന പക്ഷാധിപതികൾ പടർന്നുപിടിച്ചു അവർ ചത്തൊടുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ജനങ്ങൾക്കു തൊഴിലില്ല, ജീവിക്കാൻ വരുമാനമില്ല. ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിന്റേപ്പോലും വഴിയല്ല. ഈ പദ്ധതികളെല്ലാം വന്നിട്ടും ജനങ്ങൾക്കു പട്ടിണിയിൽനിന്നോ തന്മൂലമുള്ള രോഗബാധയിൽനിന്നോ മോചനം ലഭിക്കുന്ന ഒരു പരിതഃസ്ഥിതി നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

“മലയുഷ്പദ്ധതിയെപ്പറ്റി ബഡ്ജറ്റിൽ പറയുന്നുണ്ട്. മലയുഷ്പദ്ധതി നടപ്പിൽ വരുത്തിയതിനും ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. പക്ഷെ അതിന്റെ പരിസരങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന ആദിവാസികൾക്കു പട്ടിടസൗകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ ഇനിയും ഗവണ്മെന്റിനു സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇതു വളരെ അടിയന്തിരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. അതിനു ഗവണ്മെന്റ് ഇനിയും നടപടികൾ ആരംഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കാണുന്നത് സങ്കടകരമാണ്.”

“കാർഷികോല്പന്നങ്ങൾക്കു വിലയിടിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, തുകിക്കാരൻ സാമ്പത്തികതകച്ചയിലേക്കു ആളുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിൽ തുകിക്കാരനെ ബാധിക്കുന്ന നികുതികൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതു ആപല്യമാണ്. ഉറപ്പികൾ 3 ന്ന. കണ്ടുള്ള നികുതിവർദ്ധന തുകിക്കാരൻ വല്ലാതെ ബാധിക്കുന്നതാണ്. ഗവണ്മെന്റിന് പണമുണ്ടാകാൻ എത്രയോ മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്. കാര്യം ഡിസ്ട്രിക്ടിലേയും ബഡ്ജറ്റുകൾ ഭേദഗതിക്കു വിധേയമാക്കി എടുക്കേണ്ടത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൂടാ? തുകിക്കാരന്റെ മേൽതന്നെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ നികുതി ചുമത്തി അവരെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് നെററായ ഒരു നയമാണ്. ഇപ്പോൾ വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള നികുതിയെല്ലാം സാധാരണക്കാരായ ആളുകളെ ബാധിക്കുന്നതാണ്. ചുരുക്കിയിരിക്കുന്ന സാധാരണക്കാരായ ആളുകളെ സാരമായി ബാധിക്കുന്നതാണ്. സാധാരണക്കാരന്റെയും തുകിക്കാരന്റെയും ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു കൂടെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന നികുതികളാണ് ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. കഴിഞ്ഞ അസംബ്ലി സമ്മേളനത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ സ്വയംപ്രകാശം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി ധർമ്മവർദ്ധനങ്ങളിൽ ധാരാളം പണം കെട്ടിക്കിടപ്പുണ്ടെന്ന്. ആ പണം എടുത്തു രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമം കൈവരുത്താനും രാജ്യത്തെ പൊതുവെ സമൃദ്ധീകാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ എന്താണ് തെറ്റു? അതിലൊന്നും കൈവയ്ക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറല്ല.

“ഈ ബഡ്ജറ്റ് വിമർശനവേളയിൽ എനിക്ക് ഏറ്റവും പ്രധാനമായി പറയുവാനുള്ളതു ഹരിജനപ്രശ്നത്തെപ്പറ്റിയാണ്. 199 ലക്ഷം ഉറപ്പികയാണ് ഹരിജനക്ഷേമ വകുപ്പിനുവേണ്ടി വച്ചിട്ടുള്ളത്. ഹരിജനങ്ങൾക്കു സ്റ്റേജർഷിപ്പ് നൽകുന്നതിനും വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി ഈ തുക വിനിയോഗിക്കുന്നതാണ്. ഇത്രയും തുക ഈ വകുപ്പിനുവേണ്ടി മാറിവെച്ചതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. അതേസമയം ഹരിജനപ്രശ്നത്തിന്റെ വലിപ്പം നോക്കുമ്പോൾ ഈ തുക മതിയാകുമോ എന്ന സംശയം എനിക്ക് ഇല്ലാതില്ല.

[Sri O. Koran]

[1st March 1955]

“മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾക്ക് 15 സെന്റർ ഭൂമിവിതം പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ് 1961-ൽ ഗവർണ്മെന്റ് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. മറ്റുള്ള ജില്ലകളിൽ ഹരിജനങ്ങൾക്ക് കറേന്റിയെങ്കിലും ഭൂമികൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മലബാറിൽ ഇന്നേ വരെ ഒരിയെ ഭൂമിവരും ഹരിജനങ്ങൾക്കു പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. ലക്ഷക്കണക്കിന് ഉറപ്പിക വേണ്ടിവരുന്ന ഒരു പദ്ധതിയാണത്. അതുകൊണ്ട് ആ വിഷയത്തിൽ ഇനിയെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ബഡ്ജറ്റിനുള്ള തുക തീരെ അപര്യാപ്തമാണെന്ന് ഷുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

“ഹരിജനങ്ങളിൽനിന്നു സ്പെഷ്യൽ ഫീസ് വാങ്ങുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്കു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഹരിജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി ഇന്നും വളരെ മോശമാണ്. 1950-51-ാം വർഷത്തിൽ ഇന്ത്യാ ഗവണ്മെന്റ് നടത്തിയ സർവ്വേയുടെ വിവരം കേന്ദ്രസ്ഥിതി വിവരശേഖരണ സംഘടനയുടെ ജോയിന്റ് ഡയറക്ടറായ ഡോക്ടർ ബി. രാമമൂർത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ “ഇന്ത്യയിലെ കാർഷികത്തൊഴിലാളികൾ” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ആകെ 350 ലക്ഷം കർഷകത്തൊഴിലാളികൾ ഇന്ത്യയിലുണ്ടെന്നും ഇവർക്കു കൊല്ലത്തിൽ നൂറു ദിവസം ജോലി ഇല്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. നാല്പ്പത്തഞ്ചു ശതമാനം കർഷകർക്കും ബാധകമാകട്ടെ കടമുണ്ട്. ഒരു കർഷകത്തൊഴിലാളിയുടെ ശരാശരി കടം 105 രൂപയെങ്കിലും. ഹരിജനങ്ങൾ സാമ്പത്തികമായി വളരെ വിചാരിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരാണ്. അവർക്കു താമസിക്കാൻ വീടുകളൊന്നും ഉണ്ടാകാത്തതുകൊണ്ട്, ഹരിജനങ്ങൾ അധികവും കടൽത്തീരപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു മാറിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഹരിജനങ്ങളുടെ നന്മയെ ഉദ്ദേശിച്ചു കടൽത്തീരപ്രദേശങ്ങളെ അഭിരുചിപ്പെടുത്തണമെന്നും മറ്റും ആങ്ങൾ പല അവസരങ്ങളിലും ഗവർണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പിൽ നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. 1948-ലാണ് അന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റ് ഒരു പ്രശ്നവലി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നത്. ഹരിജനങ്ങൾ എവിടെയെല്ലാം ഏതെങ്കിലും കൈത്തൊഴിലുകളിലാണ് ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, അവയെ എങ്ങനെ പോഷിപ്പിക്കാൻ കഴിയും എന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു പ്രശ്നവലിയായിരുന്നു അത്. അതിനുശേഷം അതിനോട് എന്തു നടപടി എടുത്തുവെന്ന് അന്വേഷിച്ചാൽ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. അത് ഗവർണ്മെന്റിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ ഈ അവസരം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

“മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ബഡ്ജറ്റു ഏറെയും നിരാശാജനകമാണെന്ന് പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അത് ഇവിടെ പ്രസംഗിച്ച പല ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ബാബു രാജേന്ദ്രപ്രസാദ് “വിദേശ ഭാരതം” എന്നൊരു പുസ്തകം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ വിദേശീയചിന്തകൾ അവസാനിപ്പിച്ച് അവരെ ഏകോപിപ്പിച്ച് ഒരു ഏകരാഷ്ട്രബോധം ഉല്പാദിപ്പിക്കണമെന്ന് രാജ്യത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കും ഭവനയ്ക്കും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നും അദ്ദേഹം അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഗവർണ്മെന്റിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ഈ മട്ടിലാണെങ്കിൽ ഏറെയും പ്രധാനമായ ബഡ്ജറ്റു രത്യാപകുന്നതുപോലും ഈ വിധത്തിലാണെങ്കിൽ എങ്ങനെയാണ് ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഏകരാഷ്ട്രമനോഭാവം വളർത്താൻ കഴിയുന്നതെന്നും ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാരോട് ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വിദേശീയചിന്തകളും അനൈകത്വവും വർദ്ധിക്കാനുതകുന്ന ഒരു ബഡ്ജറ്റിലേക്ക് ഈ സഭമുന്നോട്ടു വെച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഏകീകൃതരാഷ്ട്രീയചിന്തത്തിന്റെ കടക്കൽ തന്നെ കോടാലിയയ്ക്കുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിയല്ല ഇതെന്ന് ചോദിക്കാതെ തരമില്ല. നിങ്ങൾ മലബാറിനോടും തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തോടും ചെയ്തിരിക്കുന്ന തെറ്റു ഇനിയെങ്കിലും തിരുത്തണമെന്നാണ് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നത്.

“വൈദ്യസഹായത്തിനും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും മറ്റുമായി ഇനിയും വളരെ സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലമായ ആലത്തൂരിൽ ചെത്തുതൊഴിലാളികളും കഴിത്തറിയെന്ന് തുകാരമല്ലാം ഇന്ന് തൊഴിലില്ലാത്തവരാണ്, ജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത തെരുവു തെങ്ങുകയാണ്. വയനാട് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്ക് അവർ തൊഴിലന്വേഷിച്ചു പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ അവിടെ ചെറിയൊരു തൊഴിലുറപ്പും അവർക്ക് കഴിയുന്നില്ല. വഴിക്കുവെച്ചതെന്ന അവർ ചത്തൊടുക്കുകയാണ്. അവർക്ക് ആശ്വാസം നൽകാനുള്ള എന്തെങ്കിലും നടപടി ഗവർണ്മെന്റ് കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാണ്. ബീഡിത്തൊഴിലാളികളുണ്ട്. അവരുടെ കാര്യവും വളരെ കഷ്ടസ്ഥിതിയിലാണ്. അവരെ ഇന്ന് കണ്ടുമാനം പിരിച്ചുവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

1st March 1955]

[Sri O. Koran]

വൈദ്യശുശ്രൂഷയ്ക്കു ഏല്പാകൾ നാട്ടിൽ പൊതുവെ വളരെ മോശമാണ്. പൊന്നാനിത്താലൂക്കിൽ നാട്ടികഫക്യിലെ ഗർഭിണിയായ ഒരു ഹരിജനസ്ത്രീ വലുപ്പാഴ് എൽ. ഫ്. ഡി. ബ്രൈൻസറിയിൽനിന്നു വൈദ്യസഹായം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടും തിരു-കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് പോകാൻ നിർബന്ധിതയായിത്തീരുകയും അവിടെവെച്ച് മരണമടയേണ്ടിവന്നതായും എനിക്ക് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഗർഭിണിയായ ഒരു സ്ത്രീക്കുപോലും വൈദ്യശുശ്രൂഷ ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടും അന്യനാട്ടിലേയ്ക്ക് പോകേണ്ടിവരികയും അവിടെവെച്ച് മരണപ്പെടേണ്ടിവരികയും ചെയ്യുന്ന ഏറ്റവും ഭയനീയമായ ഒരു സ്ഥിതിയാണ് ഇന്നിവിടെയുള്ളത്. ഈ പ്രശ്നങ്ങളുടെയെല്ലാം അടിസ്ഥാനത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ ഈ ബഡ്ജറ്റ് ഏറ്റവും നിരാശാജനകമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണെന്ന് വീണ്ടും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു."

DEPUTY SPEAKER :—" The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow."

The House then adjourned.

